І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. HEnderson 4-0237 УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 74. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го КВІТНЯ 1962 | 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 19, 1962 No. 74. VOL. LXIX.

ПРЕЗИДЕНТ НАРАДЖУЄТЬСЯ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ПРОМИСЛУ І РОБІТНИЦТВА

Вашингтон. — 17-го квітня президент Кеннеді конферував 45 хвилин із головою ради директорів Сталевої Корпорації Роджером Блавом. Минулої п'ятниці Блав відкликав повідомлення про збільшення цін на сталь. Це сталося 72 години після того, як це повідомлення було опубліковане. Президент гостро виступив був проти подорожчання сталі, а уряд заповів був ряд засобів проти тих сталеварень, які збільшили ціну на сталь. В понеділок появилася вістка про те, що уряд змагає до замирення із сталевим промислом, бо хоче, щоб не сповільнювати росту економіки країни. Зустріч представника сталеварень із Президентом відбулася з ініціятиви Блава. Представник Білого Дому заявив після конференції, що розмова була „корисна і щира". Блав прибув до Білого Дому саме тоді, коли кілька мінут перед тим вийшли звідтам представники робітництва, голова Американської Федерації Праці-Конґресу Індустрійних Організацій Джордж Міні і голова Братства Залізничих і Корабельних Урядовців Джордж М. Гаррісон. Згідно з відомостями з достовірних джерел Блав турбується тим, щоб не погіршилися відносини між урядом і сталевою промисловістю у зв'язку зі справою ціни на сталь. З другого боку Президент хотів би, щоб запанував мир в економічній ділянці, щоб там була співпраця працедавців із представниками робітництва на те, щоб не зростали ціни та заробітні платні, бо змагання між цінами і заробітками спричиняє інфляцію валюти. І тому можна сподіватися, що в розмові між Президентом і представником сталевої промисловости порушували не тільки справу сталі, але і ширшу проблему — стабільність цін і платень в більших промислах. Блав є також головою Ради Бизнесменів, яка з травні відбуває річні загальні збори в Гот Спрінгсі, Вірджінія. Не є відомо, чи на конференції Блав запрошував Президента до того, щоб виголосив промову на цих зборах. Президент має при кінці цього місяця промовляти на річних зборах Торговельних Палат ЗДА. Президент старається використати свою перемогу над сталеварнями в тій цілі, щоб впливати і на робітників і на представників бизнесу для стабілізації цін на товари і заробітних платень, бо від цього залежить ріст економіки. Голова Сенатської Протитрестової Підкомісії, сенатор Естес Кіфовер, повідомив, що слідство в справі збільшення цін на сталь має початися за 6 тижнів. Але те слідство вже, мабуть, буде відбуватися не в такій напруженій ситуації, яка була досі. Конґресмен Джералд Р. Форд із Мишиґену гостро виступив проти секретаря оборони Роберта МекНамари за те, що „незаконно" дав оборонне замовлення Сталевій Корпорації Лукенса тому, що та фірма не збільшила була ціни на сталь. Можна сподіватися, що тепер уряд даватиме контракти і тим сталеварням, які хотіли збільшити ціну на сталь.

Особисті прибутки збільшилися на два більйони долярів

Вашингтон. — Департамент торгівлі повідомив, що особисті прибутки американців в місяці березні збільшилися на два більйони долярів і стояли на рекордовій висоті $435-ох більйонів в річному відношенні. Збільшилися заробітні платні в мануфактурному промислі, стейтових і міських працівників. Більше осіб працювало в березні, був також довший тиждень праці. В березні число безробітних становило тільки 5.5 відсотка всіх робітничих сил. Збільшився рух і в роздрібній торгівлі. Все те свідчить про те, що бизнесова активність в цьому році зростає, але темп цього росту не є такий швидкий, як передбачав президент Кеннеді в січні цього року. Деякі економісти починають сумніватися, чи крайова продукція в цьому році дійде до $570 більйонів, як це передбачав Президент в економічному зверненні.

Парляментарні вибори в Канаді відбудуться 18-го червня

Оттава. — Прем'єр Джан Діфенбейкер повідомив 17-го квітня в Палаті Громад, що парляментарні вибори відбудуться 18-го червня ц. р. Палата Громад має бути розв'язана 18-го або 19-го квітня, залежно від того, коли вона зможе закінчити найконечнішу для уряду працю. Прем'єр полетить в четвер 19 квітня ко Квебеку просити формальної згоди в генерального губернатора Канади — Джорджа П. Веніє на розв'язання 24-го Парляменту. Заяву Діфенбейкера про розв'язання Парляменту зустріли члени всіх партій виявами радости. Всі сподівалися цього від початку нової сесії, яка почалася в січні. В лютому гадали, що вибори відбудуться вже в квітні. Консервативний уряд прем'єра Діфенбейкера є при владі від червня 1957-го року.

В АМЕРИЦІ

● **На південному майдані** біля Білого Дому відбувся Концерт молоді для молоді, якого вислухали 600 молодих людей. Грала 104-особова Молодеча Симфонічна Оркестра з Бостону і співав Хлоп'ячий Хор із Тексасу. Учасниками були учні й учениці середніх шкіл (гайскулів). Президент Кеннеді промовляв до молоді, говорячи про значення музики, та дякуючи тим, що були виконавцями концерту. Промовляла і пані Кеннеді.

● **Голова** Ради Економічних Дорадників Президента Волтер В. Геллер сказав, що число безробітних є серйозніше ніж про це говориться. Він пояснив це таким дотепом. Під час недавньої повені у Вірджінії телефонував хтось на поліцію: „Прийдіть негайно, я стою у воді два цалі завглибшки". Поліцист відповів йому, що це ж не є загрозливе, а тоді загрожений повінню додав: „Але ж я є на другому поверсі".

● **У Гавані** шофер автобусу в розгоні переїхав металевий паркан до бразилійської амбасади і тим способом здобув право азилю для себе і 15-ох пасажирів, що були в автобусі. Всі вони змовилися втікати з Куби таким способом. У південних державах існує звичай, що хто втікає до якоїсь амбасади, той вже має політичний азиль в тій країні, до амбасади якої втік. Кубинська стійка так була здивована, що не пробувала стріляти до втікачів.

● **Нюйоркські республіканці** вирішили відбути стейтову конвенцію в днях 17-19 вересня в Боффало, Н. Й., де мають найменувати кандидатів на губернатора (Нелсона А. Рокефеллера), на сенатора (Джекоба К. Джевітса) та на стейтового головного прокуратора Луїса Дж. Левковіца. Ще не є відомо, де відбудеться стейтова демократична конвенція, в Ню Йорку чи в Рочестері.

ПРОГРАМА

25-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— яка відбудеться в —

HOTEL NEW YORKER, NEW YORK, N. Y.

34th STREET and 8th AVENUE

— починаючи —

від ПОНЕДІЛКА, 21-го ТРАВНЯ 1962 року

1. Відкриття Конвенції;
2. Звідомлення Верифікаційної Комісії;
3. Вибір:
   а) Конвенційної Президії в складі голови, двох заступників та двох секретарів,
   б) Виборчої Комісії в складі 11 членів,
   в) Комісії Просьб і Скарг в складі 5 членів;
4. Покликання Пресової Комісії;
5. Звідомлення головних урядовців УНСоюзу: головного предсідника, заступника головного предсідника, заступниці головного предсідника, головного секретаря, головного касира, головних контролерів, головних радних і головного редактора „Свободи";
6. Дискусія над звідомленнями та їх прийняття;
7. Звідомлення Статутової Комісії; дискусія та ухвали;
8. Визначення висоти запорук і платні головного предсідника, головного секретаря і головного касира;
9. Вибір Головного Уряду УНСоюзу;
10. Звідомлення Комісії Просьб і Скарг; дискусія та ухвали;
11. Внесення і ухвали для добра організації;
12. Різні справи;
13. Закриття Конвенції.

Наради почнуться точно в 9:00 годині ранку, 21-го травня 1962 р. Реєстрація делеґатів в неділю, 20-го травня, від 10:00 години ранку до 9:00 години вечора та в понеділок, 21-го травня, від 7:00 до 9:00 години ранку.

ЗА ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ:

Степан КУРОПАСЬ, заступник гол. предсідника
Йосип ЛИСОГІР, головний предсідник
Анна ГЕРМАН, заступниця гол. предсідника
Ярослав ПАДОХ, головний секретар
Роман СЛОБОДЯН, головний касир

Джерзі Сити, Н. Дж., 16-го квітня 1962.

Українська громада Нюарку закінчила Шевченківський рік багатолюдним святом

Нюарк, Н. Дж. — Минулої неділі, 15 квітня заходом місцевого хору „Трембіта" відбулось на закінчення Ювілейного Шевченківського Року у вщерть виповненій залі Української Централі в Нюарку величаве Шевченківське Свято з такою програмою: американський гимн, „Заповіт" — муз. К. Стеценка, у виконанні міш. хору „Трембіта". Шевченків бій сучасним і грядучим тиранам і рецитація поем: Сон - Юродивий у мистецькому виконанні п. Й. Гірняка з Ню Йорку, „Минули літа молодії" — муз. О. Нижанківського, тенор сольо О. Гельбіґа, „Хор бранців" — муз. М. Лисенка і „Косар" — муз. С. Людкевича у виконанні чол. хору „Трембіта", „Леґенда" М. Фоменка — скрипкове сольо Р. Венке, „Дума з Невольника" — муз. Б. Вахнянина і „Туман хвилями лягає" — уривок з опери „Утоплена" — муз. М. Лисенка у виконанні міш. хору „Трембіта". У хорових виступах солістами були: Д. Зелик (сопрано), О. Гельбіґ (тенор), д-р Т. Гуньчак (баритон). Фортепіяновий супровід був у руках: проф. Г. Клим, М. Ковблянської і К. Себак. Диригентом хорів був В. Б. Будний. Українським гимном „Ще не вмерла", який відспівала ціла заля, закінчилось свято, яке мимо непогоди відбулося при масовій участі місцевого громадянства і з околиці та Ню Йорку.

Делеґати і представники Відділів УНС Нової Англії відбули передконвенційні наради

Вунсакет, Ровд Айленд. В рямках теперішньої передконвенційної активности Українського Народного Союзу, зокрема окружних і стейтових зборів та нарад представників і делеґатів Відділів УНС у підготові до конвенції, минулої неділі, 15-го квітня, такі наради відбули тут делеґати і представники відділів стейтів Ровд Айленд, Массачусетс і Ню Гемпшир. Наради відбулися в парафіяльній залі і ними проводив голова Окружного Комітету, головний контролер Іван Кокольський. В зборах, крім нього та делеґатів і представників Відділів УНС округи, взяли участь головний предсідник Йосип Лисогір та гол. радні Анна Чопик і Микола Давискиба. Приявний був також Вол. Клосник, голова програмової комісії допоміжного Конвенційного Комітету при Окружному Комітеті Відділів УНСоюзу в Ню Йорку, інформуючи приявних про пляновані імпрези під час конвенції, зокрема про виставку опери „Катерина", що відбудеться для конвенційних делеґатів і гостей напередодні конвенції, в неділю, 20-го травня ввечері. Й. Лисогір інформував приявних про загальний розвиток УНСоюзу в останньому часі та участь в цьому розвитку Відділів УНС Нової Англії, звернувши окрему увагу на організаційні та інші завдання місцевих і окружних клітин УНС в теперішньому передконвенційному часі. Адв. Анна Чопик і М. Давискиба доповідали про активність та успіхи УНСоюзу в їхніх районах. Ів. Кокольський, підсумовуючи дебати та відкликаючись на недавню передконвенційну контролю майна і діловодства та організаційного стану, ствердив не тільки знаменитий стан і могутній теперішній розвиток УНСоюзу, але й величезні можливості дальшого розвитку в майбутньому. На зборах секретарював С. Бардачевський.

Юліян Ревай переобраний на голову Головної Управи „Самопомочі"

Ню Йорк. — На Десятому Делеґатському З'їзді Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", що відбувся в суботу дня 14 квітня ц.р. в Ню Йорку, в залях Українського Інституту Америки обрано нову головну управу і на її голову переобрано кол. прем'єра Карпатської України Юліяна Ревая. Проходив цей з'їзд в 15-річчя існування цієї організації і в ньому взяло участь сорок делеґатів, які заступали існуючі у ЗДА відділи „Самопомочі", зокрема Ню Йорк, Філядельфію, Шикаґо, Дітройт, Клівленд та інші. Зборами проводила президія під проводом д-ра Миколи Ценка, голови Відділу „Самопоміч" у Філядельфії. У програму зборів крім звітування голови і членів дотеперішньої головної управи і дискусії над звітами входили теж чотири доповіді — інж. Р. Білинського „Проблеми української молоді", ред. Р. Ільницького „Потенціяльні можливості української еміґрації", інсп. І. Василишина „Найважливіші завдання ОУА „Самопоміч" на XI-у каденцію" та голови Ю. Ревая „Фінансове скріплення праці „Самопомочі". У висліді нарад вирішено створити окрему плянувальну комісію, що її завданням було б слідкування за розвитком і проявами українського громадського життя і намічування у зв'язку із цих плянів та завдань для „Самопомочі". В склад цієї комісії обрані інж. А. Мілянич, ред. Р. Ільницький, інж. Р. Білинський, інсп. І Василишин та проф. М. Лисогір. Вирішено теж відзначити низкою імпрез 15-ліття існування організації.

Письменник і перекладач Остап Тарнавський здобув ступінь маґістра наук в бібліотекарстві

Філядельфія. Відомий український поет, перекладач і журналіст Остап Тарнавський, співробітник „Свободи" і ЗУАДК-у, закінчив післяґрадуаційні студії бібліотекарства в Інституті Технології Дрекселя у Філядельфії, здобуваючи науковий ступінь маґістра наук — мастер оф саєнс. Під час закінчування своїх студій приготовив довідкову працю про „Бібліотеки України", використовуючи для цього українські, англійські та інші чужомовні джерела. Із здобуттям звання маґістра наук Остап Тарнавський почав співпрацювати в одному із передових журналів міжнародної бібліографії „Букс Ебровд", який друкує постійно огляди усіх важливіших книжкових видань, опублікованих різними мовами в різних країнах. В останньому числі цього журналу надрукована рецензія Остапа Тарнавського на опублікований 1960 р. в Торонті роман Леоніда Мосендза „Останній пророк".

У ТАНТ ЗАКЛИКАЄ ЗДА Й СССР ДО ТИМЧАСОВОЇ УГОДИ

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант звернувся у вівторок 17 ц. м., у своїй промові на річних зборах членів Американського Комітету Об'єднаних Націй, з закликом до З'єдинених Держав і Совєтського Союзу, щоб вони підписали тимчасовий договір, про зберігання „статусу кво" в усіх спірних проблемах. У Тант твердив, що коли не можна знайти розв'язку актуальних великих проблем, а з уваги на ядрову зброю не можна тих спорів вирішувати війною, то єдиним логічним висновком є тим часом залишити справи такими, як вони є, себто „заморозити" існуючий міжнародний стан. У Тант звернув увагу, що ніколи ще в світовій історії не було паралелі до нинішньої ситуації, в якій президент ЗДА Дж. Ф. Кеннеді і прем'єр СССР Нікіта Хрущов є насправді „володарями світу". Коли ніодин з них не всилі влаштувати світу на свій смак, то проте кожний з них може зруйнувати світ, розпочавши ядрову війну. Але — казав У Тант — ніодна здорова на умі людина не повірить, що хтось хоче нині ядрової війни. Проте риск такої війни дуже великий, бо вона може вибухнути проти волі керівників світу. ЗДА й СССР є власниками майже цілого світового ядрового арсеналу. Треба малої необережности, технічної недосконалости чи звичайного випадку, щоб розпалілась війна. У Тант звернув увагу, що крім Берліну також Середній Схід і деякі пункти в Африці й Латинській Америці є „поважними і негайними проблемами". Але ж їхня повага не є аж така, щоб у розвитку тамошніх подій ситуація назріла до атомової війни. Тому У Тант радив „ізолювати" ті проблеми проти риску атомової війни й у міжчасі шукати такої міжнародної системи, яка була б „вільною від війни". У Тант боронив Об'єднані Нації, признавши, що вони далеко не досконалі. Однак — казав він — було б дуже несправедливо скидати на Об'єднані Нації вину за те, що вони є відбліском нинішніх недосконалих відносин у світі. У Тант висловив надію, що знайдеться якийсь спосіб на контролювання і припинення переговорів в атомовому збросні, „поки воно не вихопиться з рук". На тому самому засіданні Американського Комітету Об'єднаних Націй, дсо якого належить 138 крайових організацій разом із 65 мільйонами членів, промовляв також амбасадор ЗДА при Об'єднаних Націях, Адлі Стівенсон. Він звернув, м. і., увагу на те, що африканські молоді держави вже зрозуміли докладно підхід до них і їхньої незалежности збоку Совєтського Союзу та що на рахунок Об'єднаних Націй треба записати успіх їхньої місії в Конго. Стівенсон прославляв при цьому „великого бельгійського міністра закордонних справ" Поля Генрі Спаака, який довів до відновлення дипломатичних взаємин між Бельгією і Конґо за включення Бельгії назад на перше місце тих, що помагають молодій державі Конґо перебороти її труднощі.

Британія відкидає заклик Москви до акції проти ЗДА в В'єтнамі

Лондон. — Британський уряд відкинув в минулий понеділок 16 квітня совєтську пропозицію з 17 березня ц. р., щоб СССР і Британія, як „спонзори" Женевської конференції з 1954 року, на якій поділено В'єтнам на північну комуністичну і південну вільну держави, спільно виступили проти американської інтервенції в Південному В'єтнамі. Британський уряд у своїй відповіді висловлює жаль, що Совєти ані самі не вплинули на Північний В'єтнам, щоб той не організував ані не підтримував партизанів у Південному В'єтнамі, ані не відповіли на британську пропозицію, щоб такий демарш у Північному В'єтнамі зробили ті обидві великодержави. Британія стоїть на становищі, що не Америка, тільки Північний В'єтнам „загрожує мирові і безпеці" Південної Азії. Британія заперечила твердженню совєтської ноти, наче б Америка мала у Південному В'єтнамі будь - які „агресивні" цілі, та запевнила, що коли скінчиться в Південному В'єтнамі комуністична загроза, то ЗДА відкличуть відтіль своїх військових інструкторів. Совєти все ж у своїй ноті в справі Південного В'єтнаму і змістом і тоном поміркованіші від комуно - китайського становища. Китайські і північно-в'єтнамські комуністи хочуть скликання нової міжнародної конференції в справі Південного В'єтнаму. Британський уряд є рішуче проти того, вважаючи, що поки при владі у Південному В'єтнамі є законний уряд Нґо Дінг Дієма, інші держави, без його згоди, не мають права втручатись у справи тієї держави.

Не вдався замах на голляндський літак

Амстердам. В минулий понеділок 16 ц. м. 30-річний португалець Едґар да Сільва, комуністичний противник теперішнього уряду Олівейри Салязара в Португалії, старався стероризувати пільота великого голляндського пасажирського літака, в якому були 52 пасажири, наказавши пільотові летіти, замість до Південної Америки, до Східнього Берліну. Пільот обманув напасника, звернувши серед мряки літак назад в сторону Амстердаму та швидко потім приземлившись на летовищі. Поліція, яка арештувала напасника, ствердила, що він навіть не мав дійсного револьвера з гострими кулями, а сиґнальну пістолю, яку приклав був до голови пільота.

У СВІТІ

● **Франція** погодилась заплатити Америці частину залеглого довгу, 58 мільйонів долярів, що їх мала заплатити в 1958 і 1959 роках. Після заплати тієї суми Франція все ще буде винна Америці дол. 1.600.000.000.

● **У Варшаві** засуджено цілу групу пачкарів і торгівців на чорному ринкові на грошові кари, які разом досягли суми 3 мільйони польських злотих, себто дол. 576.000 і на в'язничні кари до трьох років для деяких підсудних. В одного підсудного знайшли у хатній ревізії в консерві ніби на шинку — повно 100-долярових банкнотів. Між підсудними були також недавній директор одного шпиталю та професор фізики.

● **В Ізраїлі** попало в минулому тижні в засідку арабів вантажне авто. Водій, зорієнтувавшись, що це засідка, пробився автом через кам'яну заставу та зумів втекти до найближчої ізраїльської військової станиці. Це перший від довгого часу такий випадок на пустині Неґев, яка в давніших роках була постійним тереном ізраїльсько-арабських сутичок.

● **Західньо - німецький** канцлер Конрад Аденауер дістав у минулий четвер довгу депешу від президента Кеннеді з повідомленням про нову серію американсько - совєтських розмов на тему Берліну. Аденауер негайно скликав надзвичайну нараду з участю міністра закордонних справ, лідерів всіх трьох парляментарних партій і західньо - берлінського посадника Віллі Брандта. Такі наради Аденауер скликує тільки в надзвичайних випадках.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorised July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J

Церква і расизм

Екскомунікування трьох білих громадян архиєпископом Джозефом Роммелом в Ню Орлінсі, Луізіяна, за активне сприяння расовій сеґреґації в народних школах та за спротив інтеґрації шкільних дітей — актуалізувало проблему боротьби проти расизму в південних стейтах Америки і підкреслило принципову антирасистську позицію Церкви. Це становище Церкви, не лише Католицької, а взагалі Християнської, виявляється не тільки у відносинах в З'єдинених Державах. Церква в Південно - Африканському Союзі перебуває у стані постійної війни проти расової політики націоналістичного уряду Гендріка Верверда. Мурини - католики в Африці не здані вже виключно на білих місіонарів, а мають власну, затверджену Римом гієрархію від найнижчих ступнів до кардинальського. В Японії, Китаї й інших кольорових країнах були і є автохтонні єпископи, і тільки в комуністичному Китаї винищено їх чи запроторено до в'язниць. Між трьома царями, що прийшли поклонитися Божому Дитяті у Вифлеємі, був — згідно з переказом — також чорний цар. Христова наука не визнає поділу людей на раси: рівність усіх перед Богом — одна з основних церковних догм.

Таке принципове становище Церкви виявляється і в американських расових відносинах. Відомо, що расова проблема в ЗДА все ще остаточно не розв'язана. Проте, справа тільки в часі, у темпі, в якому ліквідується залишки давніх расових відносин, давнього світогляду і психологічної настанови. Особливо гостра боротьба йде за скасування расизму у школах. 17-го травня 1954-го року Найвищий Суд вирішив, що расова сеґреґація у народних школах є річчю протиконституційною. Ця історична ухвала стосувалася 21 стейту і Дистрикту Колюмбії. Нині, через вісім років після тієї ухвали, все ще в трьох стейтах — Алабамі, Міссіссіпі і Південній Каролайні — ні одна муринська дитина не ходить до „білої", чи пак „мішаної" школи. У сімох інших стейтах — Аркенсо, Флориді, Джорджії, Луізіяні, Північній Каролайні, Теннессі і Вірджінії — інтеґровано з білими дітьми не більше, як один відсоток муринських дітей шкільного віку. Зокрема драстичні відносини панують в Ню Орлінсі: на 38.217 білих шкільних дітей і 56.095 муринських тільки 12 муринських дітей ходить до школи разом з білими. В боротьбі проти сеґреґаціоністів у стейтовій леґіслятурі і міській управі та її шкільній раді в Ню Орлінсі, архиєпископ Дж. Роммел видав розпорядок, за яким від початку нового шкільного року, себто від вересня, парохіяльні школи мають бути інтеґровані: це стосується 39.010 білих і 9.069 чорних школярів.

Проти цього архиєпископського розпорядження завзяту кампанію повели сеґреґаціоністи. Зокрема вони почали пропаґанду за припинення грошових пожертв на Церкву та за бойкотування католицьких мішаних парохіяльних шкіл. Архиєпископ Роммел листовно перестеріг трьох лідерів тієї кампанії, а коли вони не скорились, то — екскомунікував їх. Один із них, Ліяндер Перес, голова повітової шкільної ради, у відповідь на розпорядження архиєпископа Роммела в справі інтеґрації покликався — як на „волю народу" — на зменшення датків на Церкву і на можливий бойкот парохіяльних шкіл батьками білих дітей, промовчавши, що в тому напрямку він і йому подібні расистські фанатики ведуть активну пропаґанду.

Очевидно, що відразу не можна переламати світогляд, відносини і настрої, які назріли впродовж сторіч. І напевно не скоро ще на Півдні Америки прийде до повної шкільної інтеґрації. Але остаточно до цього мусить прийти. І в перемозі ідеї про рівність усіх людей не лише в теорії, а й у практиці величезну заслугу матиме Церква.

Даремні заходи Пейпінґу

Сесії комунокитайського „парляменту", що його називають „Народним Зібранням" і що відповідає своїми функціями совєтському „Верховному Совєтові", відбувалися минулими роками з великою помпою і розголосом. Про них широко писали в пресі, звітуючи не тільки про їхні рішення, але й про щоденні дебати. Цьогорічна, спізнена на два роки, сесія „Народного Зібрання" була цілком секретною, двадцять днів відбувалась за замкненими дверми і єдиними свідченнями про неї було коротке повідомлення про відкриття 27-го березня ц. р., стаття, опублікована в офіційному органі китайської компартії „Народні Щоденні Вісті" із реферуванням виступу провідника китайських комуністів Мао Тсе-тунґа проти партійної бюрократії, і офіційний комунікат про закінчення сесії із резюме доповіді прем'єра Чу Ен-лая та з поданням 10 точок устійненої ним господарської програми на 1962-ий рік.

Якщо судити з усіх цих скупих повідомлень, головною темою двадцятиденних нарад 1.017 депутатів пейпінґського „Народного Зібрання" була важка господарська ситуація країни, яка вже третій рік — нібито через посухи й „важкі стихійні лиха" — бореться з харчовою кризою, полегшуючи її хіба тільки непосильними для комуністичного Китаю закупами збіжжя в Канаді та в Австралії. Ця ситуація була, без сумніву, також причиною повної засекречености нарад „Народного Зібрання", водночас із якими відбувалися й наради Центрального комітету Комуністичної партії Китаю.

На зважаючи на всю засекреченість пейпінґських нарад, ні для кого в світі і в самім таки Китаю не є таємницею, що викликали тривалий господарський крах в тій країні — з величезними природними ресурсами і з величезним надміром населення — не так „стихійні лиха", як господарська політика комуністичного режиму, спрямована на насильну колективізацію всього сільського господарства і загнання всього населення в комуни. Проводилося цю „комунізацію" безпардонно, без огляду на людські спроможності і природні умови, всупереч навіть порадам московських експертів, які гостро критикували методи її здійснювання.

Як виходить із виступів Мао Тсе-тунґа і Чу Ен-лая, китайська компартія не відступила від визначених нею цілей в напрямку загальної колективізації і вирішила здійснювати їх далі дотеперішніми засобами й заходами. Головною рецептою для поправи критичної ситуації встановлено „пильність, ощадність і важку працю", що ними мали б бути переможені „стихійні лиха".

Водночас із цим, як головний захід в рамцях програми боротьби із господарською кризою, вирішено припинити стихійний масовий приплив сільської людности до міст і почати масове переселення надміру міської людности назад на села для праці в сільсько- господарських комунах. Цей захід доводить, що „стихійні лиха" нічого не навчили китайських комуністів і вони хочуть започаткувати тепер новий експеримент, який господарську ситуацію країни тільки погіршить.

Другий напрям партійної боротьби з кризою визначив у своїй промові, виголошеній ще з початком квітня ц. р., Мао Тсе-тунґ, який говорив про конечність боротьби з партійною бюрократією, перевиховання партійних мас, зокрема їх керівництва, яке, мовляв, „застрягло в байдужості, самозадоволенні та зухвальстві" і „відчужилося від мас", забуваючи про їх вимоги і потреби. Цей виступ Мао Тсе-тунґа проти партійної бюрократії дає підстави сподіватися, що другим головним заходом комунокитайського режиму в боротьбі з господарською кризою буде — подібно, як і в Совєтському Союзі — чистка партійних рядів. Цей захід не новий, і він ледве чи поліпшить ситуацію і заспокоїть шаліючий в Китаї голод.

Д-р Роман С. Голіят

ОБ'ЄДНАННЯ ЕВРОПИ — ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

(1)

Ідея об'єднати Европу політично й економічно — не нова. Вона виникла ще в середньовіччі; її можна знайти в творах провідних державних мужів, філософів, поетів та письменників. Але всі спроби перевести ті пляни в діло зазнавали невдач. В усіх тих плянах можна розрізнити в основному два принципи — об'єднання Европи на базі авторитативної загально - европейської влади, тобто підпорядкування поодиноких европейських країн під один державний або церковний авторитет, і — об'єднання на демократично - федеративній базі, при чому держави - члени об'єднання мали б одержати рівні права. У середньовіччі провідною думкою була ідея об'єднання християнської Европи в формі універсальної монархії. В ході реалізації цієї ідеї розгорілася боротьба між папою, як керівником Вселенської Церкви, і цісарем, як світським сувереном. Найвизначнішим представником ідеї примату папи у 13 ст. був св. Тома з Аквіну.

Данте в своєму трактаті „Де Монархія" розвинув тезу, що імператор, як правний наслідник римської імперії, повинен стати в ролі посередника і оборонця християнства. Виникнення самостійних національних держав перекреслило ці пляни. Згадані представники Об'єднання Европи не спинялися більше над питанням, кому повинна належати найвища влада, а думали над тим, якими шляхами найкраще було б об'єднати християнські народи Заходу в одній федерації.

П'єр Дюбуа вимагав у 1305 році в своїй публікації „Відбудова Святої Землі" створення союзу незалежних і рівноправних европейських держав. В 15 ст. Юрій з Подєбрад, король Чехії, висунув за ініціятивою свого дорадника А. Моріні плян европейської федерації на основі добровільної згоди для оборони Европи проти наступу турків. Моріні був свідомий того, що поодинокі держави мусітимуть частину свого суверенітету віддати для федеральної влади. Навіть в тих критичних часах не дійшло до порозуміння, бо національним володарям тяжко було зректися частини своєї влади в користь федеральної влади.

Без успіху залишився також плян князя Суллі з р. 1638. Він пропонував створення европейського союзу, щоб елімінувати всі можливі воєнні конфлікти між европейськими державами. На його думку, до цієї „Християнської Асоціяції Европи" повинні були належати всі держави за винятком Росії, яку він уважав за країну „азійську".

Англійський філософ Дж. Бентгам у 1789 р. в своєму есеї „Проєкт загального й тривкого миру", закликає до федеративного об'єднання европейських націй, до створення спільного суду й армії. Він пропонує систему союзних органів влади, яким належала б законодавча, виконавча й судейська влада.

Також філософ Кант у своєму творі „До вічного миру" (1795) закликає до побудови федерації вільних держав на добровільній базі й загальносвітових гуманних засадах, де кожна держава самостійно полагоджуватиме свої внутрішні справи.

Серед українців ідея великих реґіональних конфедерацій — вільної спілки була популярна в 19 ст., наприклад, Кирило - Методіївське Братство пропонувало конфедеративне об'єднання слов'янських народів на принципах народного представництва й конституціоналізму. „Слов'янські Об'єднані Держави" з „Слов'янським Дистриктом Колумбії" (Київ) мали складатися з 14-сх окремих держав.

У 19 ст. індустріяльна революція приспішила розвій комунікації, посилила революційні течії й надала ідеї европейської єдности нового імпульсу. В 1834 р. італієць Дж. Маццині закладає в Берні „Молоду Европу". Він вважає, що лише на руїнах монархій прийде до европейської злуки. Французький письменник Віктор Гюґо в своїй візіонерській промові на першому мировому конгресі 21-го серпня 1849 року вимагав створення об'єднаних держав Европи.

Не зважаючи на те, що всі ці відозви філософів, поетів, письменників, журналістів та науковців мали значний вплив на розвиток европейської суспільно - політичної думки, все ж таки вони залишилися без впливу на політику урядів, які постійно завертали до перестарілої політики альянсів. Ця політика допровадила до першої світової війни.

Постання нових держав, головним чином внаслідок розпаду Австро - Угорської імперії, супроводилося погіршенням европейської економіки. Політичне й господарське роздріблення Европи привело кінець - кінцем до цілковитої анархії.

Від 1922-го року граф Ричард Куденгоф - Калерґі вимагав у численних публікаціях створення об'єднаних держав Европи. Для цього він засвував у 1923 р. у Відні — „Паневропейський Союз". Паневропа, на його думку, повинна об'єднати европейські держави за винятком СССР і Великої Британії. В цьому союзі держав складові держави мали зберігати свої національні відмінності і розвивати свою національну культуру. Лише через створення такого союзу держав було б можливим запобігти небезпеці нової світової війни, загальному зубожінню і поширенню большевицької революції.

Паневропейський рух влаштовував численні конгреси (1926 — Відень; 1930 — Берлін; 1932 — Базель; 1935 — Відень). Це виключна заслуга Куденгофа - Калерґі, що він умів притягнути й заінтересувати тією справою визначних діячів тодішньої Европи — Едварда Бенеша, графа Карла Сфорцу, Карла Реннера й інших.

Гарячим пропаґатором ідеї реґіональних конфедерацій в 20-их роках був д-р Василь Панейко, визначний публіцист, довголітній головний редактор „Діла" у Львові, один з чільних провідників української делеґації на мирову конференцію в Парижі. В своїй публікації „З'єдинені Держави Східньої Европи" (Відень 1922 р.) він писав: „Ідемо до федерації Европи, а далі й цілої білої раси. Невже організація З'єдинених Держав Европи (її форма певне буде відмінна від форми американської) чимнебудь шкодила б свобідному розвиткові національних індивідуальностей, національній самостійности в такім розумінні?" (ст. 29).

Д-р Василь Панейко, бачачи кризу української справи на мировій конференції, уважав, що треба піти навіть на співпрацю з росіянами, щоб здобути від могутніх держав бодай визнання України і її прав. Тому, що він гаряче пропаґував концепцію З'єдинених Держав Східньої Европи, він зустрівся з гострим докором, ба навіть бойкотом збоку українського самостійницького табору. Не знайшовши зрозуміння для своєї концепції, він виїхав з Відня до Франції, а далі до ЗДА, де викладав польську й французьку мови в бруклинському коледжі, стоячи здалека від громадсько - політичного життя української еміґрації. Помер у Венесуелі в 1957-му році*).

* Невеличка книжечка „З'єдинені Держави Східньої Европи" Василя Панейка не є висловом українських федералістичних ідей, а радше теоретично сформульованою концепцією політичного русофільства. Цій своїй концепції д-р Василь Панейко був вірний і проявляв її в різних періодах свого життя, і тими своїми виступами спричинював конфлікти з громадянством, про які згадує Автор. — Ред.

Д-р Роман Осінчук

ПЕРЕД ЧЕРГОВИМ З'ЇЗДОМ ЛІКАРІВ

26 і 27 травня ц. р. відбудеться в Дітройті 4-ий з'їзд українських лікарів ЗДА й Канади, за підготову якого взялися Головна Управа та Відділ УЛТПА в стейті Мишиґен. Треба привітати ініціятиву Управи відносно малого нашого Відділу зорганізувати з'їзд у Дітройті, місті, яке найкраще положене для всіх осередків поселення українських лікарів в Північній Америці і ту працю, яку він вкладає у підготову з'їзду.

Маючи деякий досвід з попередніх з'їздів у Клівленді, Шикаґо та Торонті і беручи до уваги їх додатні й від'ємні сторони, Головна Управа і наш мишиґенський Відділ докладають всіх зусиль, щоб черговий з'їзд випав якнайкраще.

Вже сама програма з'їзду говорить про це досить вимовно. А треба підкреслити, що три попередні з'їзди, зокрема ювілейний 1960 року, могли дійсно дечого нас навчити. Тому впродовж цих шести тижнів, які залишаються до з'їзду, треба його організаторам напружити всі свої сили, щоб остаточно завершити підготову, а нам, усім лікарям, думати про нього і так влаштуватися, щоб кожний своєю та своєю родини участю міг причинитися до його успіху.

На жаль, мусимо ствердити, що на попередніх з'їздах участь наших лікарів не була задовільна. Бо чи можна бути задоволеним тоді, коли на з'їзд приїжджає 120 - 140 лікарів, що дає проблизно 10% усіх наших лікарів і лікарів-дентистів ЗДА та Канади?

А все ж таки треба підкреслити, що кожний наш з'їзд, навіть із своєю невеличкою чисельністю, знаходив помітний відгук серед нашої і чужої громади. Чи на останньому з'їзді не було відгуку серед наших чільних громадян Торонта й околиці, нашої і канадійської преси включно з місцевим радіом та репортерами англомовної преси, які робили інтерв'ю з провідними діячами нашої організації? На скільки більше ці самі чужинці цікавилися б українцями та *нашими* справами, коли б вони бачили на з'їзді не 120, а 1.000 лікарів!

Чи треба вияснювати значення таких з'їздів, щоб таким чином заохотити до більшої приявности на них наших колеґ? На нашу думку, треба, бодай коротко, пояснити завдання таких з'їздів хоч би для тих, які над цим не застановлялися.

Вже від початку існування нашого товариства його засновники старалися на наших щорічних загальних зборах влаштовувати наукові конференції, щоб таким чином притягнути більшу кількість лікарів. І навіть в цій початковій фазі розвитку Т-ва на загальних зборах бувало понад сто учасників. В 1955-му році тодішній уступаючий голова УЛТА поставив на зборах два внески, а саме — продовжити каденцію Головної Управи до двох років, а в тих роках, коли немає Загальних Зборів, організувати науково - товариські з'їзди в різних осередках скупчення наших лікарів.

Завдання таких з'їздів, як подав тоді внескодавець, мали бути такі: ширення української медичної науки; зустріч Головної Управи з членами даного терену та всіма лікарями для обговорення своїх професійних та біжучих громадських справ, товариська зустріч лікарів і їх родин для плекання кращого співжиття лікарської родини, зустріч з громадянами даного терену для спільного обміну думок і нарешті велика політично-пропаґандивна роля лікарів серед чужинців.

Чи не корисно для кожного з нас послухати цікаві наукові доповіді таких наших колеґ, науковий стаж яких має високу оцінку в науковому світі Америки чи Европи? Чи не варто послухати доповіді досвідчених старших колеґ чи молодших, які добилися високих кваліфікацій, є доцентами чи професорами американських медичних шкіл? Чи не радісно побачити на товариській зустрічі, бодай раз на два роки, своїх друзів? Чи не доцільно з'їхатися та обговорити свої професійні чи громадські справи, знайти якусь одну лінію дальшого нашого поступування на місцях нашого осідку? І нарешті, чи не варто великою участю лікарів у з'їзді задемонструвати перед чужинцями нашу національну єдність та поінформувати їх про наш нарід та його прагнення, здобути більше приятелів для нашої справи?

Ми думаємо, що тих кілька думок досить, щоб переконати кожного лікаря в тому, що його приявність на з'їзді є конечна і що це — його громадський обов'язок. А коли так, то нехай кожний заздалегідь влаштує свої професійні справи в такий спосіб, щоб міг приїхати на з'їзд навіть з найбільш віддалених міст. Це тепер не так трудно зробити, коли майже кожний лікар чи лікар - дентист вже устабілізувався.

На цьогорічний з'їзд, який відбудеться в найкращому готелі Дітройту, вже зголошено 12 наукових доповідей. Організатори з'їзду подбали про окрему розвагову програму та прогулянки для родин і спеціяльну опіку для дітей. Очевидно, кожний візьме участь у бенкеті та зустрічі з громадянством, а прекрасний баль дасть учасникам кілька годин спільної розваги. Для місцевого громадянства в рамцях з'їзду відбудеться ще окрема сесія цікавих науково - популярних доповідей з ділянки медицини.

Чи не варто, врешті, численною участю у з'їзді висловити признання господареві з'їзду, цьому невеликому Відділові УЛТПА в Дітройті, і заохотити інші Відділи для організації наступних з'їздів в інших осередках?

І так, як, мабуть, ніхто з нас не сумнівається у великій громадській ролі, що її відіграє наш журнал „Лікарський Вісник", до слова якого прислухуються навіть наші колеґи й брати на Україні, так само ніхто не може вже більше сумніватись у великому значенні наших з'їздів, які стимулюють не лише наше професійно - громадське життя тут, але й будуть стимулом правдивого українського лікарського руху на рідних землях.

Слово за українськими лікарями. Приїжджайте всі на черговий з'їзд до Дітройту! Наша численна участь у з'їзді дасть запоруку ще одного успіху нашій Централі, нашому Відділові в Мишиґені, всій нашій лікарській громаді, врешті всій українській спільноті.

Рівність і американська традиція

У своїй промові під час посвячення нової правничої школи при Фордгамському університеті в Ню Йорку представник в ОН Адлей Стівенсон, заявив: „Ми, американці, мусимо звузити прірву між нашими демократичними переконаннями і нашою дійсністю" Далі він сказав:

„Коли Джефферсон писав, що всі люди створені рівними, то було ясно, що особи, які підписали свої прізвища під незрівнянною Декляряцією Незалежности, розуміли про рівність інакше, ніж розуміємо її тепер ми. У ті часи не мали права голосу жінки, раби й особи, що не посідали власности. Дехто з тих осіб, що підписали Декляряцію, 11 років пізніше створили Конституцію, яка дозволяла американським громадянам до 1808-го року привозити до Америки африканських рабів.

„І навіть пістоліття пізніше сам Лінкольн не був абсолютно певний, що Бог створив негра рівним з білою людиною щодо її розумових здібностей. Отже, акт емансипації Лінкольна, що ушляхетнив історію минулого століття, був до якоїсь міри актом віри. І ми й досі ще виконуємо цей акт віри Лінкольна. Що б наша Конституція не говорила, що б наші суди не ухвалювали, ми, як люди — і з Півночі і з Півдня — ми тільки з досвіду і з терпінь вчимося пізнавати істину расової рівности. І цілком можливо, що цей процес пізнавання істини триватиме ще довгі, довгі роки.

„Багато з нас здійснювали на практиці принцип рівности і особової гідности людини тільки тоді, коли це було для нас зручно. Тепер для американського народу, як і для всіх народів, цей вік зручности минув. Наше покоління примушене самою історією здійснювати наші принципи до кінця.

„Я навмисно вжив тут слова „примушене". Комуністи відкидають усі концепції „невід'ємних прав людини" і все таки претендують — так само, як і ми це робимо, промовляти від імени „всіх людей". Це примушує нас зробити все, що ми можемо. Як ніколи раніше, ми повинні знайти наші цінності й докласти всіх зусиль, щоб виповнити цю прогалину між нашими претенсіями й нашою дійсністю.

„Цей обов'язок ми мусимо виконувати в усій нашій громадській діяльності — і вдома, і за кордоном. Він вимагатиме від нас піднести рівень нашої освіти, рівень життя наших міст, наших родин, наших комунікаційних засобів, нашої партійної політики, нашої системи юстиції і всіх центрів впливу в нашому різносторонньому суспільстві. І найперше задля миру, так само, як і задля свободи — він вимагає від нас збудувати у світовому мірилі правдиву співпрацю націй — співпрацю „всіх народів".

Американська Рада

Софія Парфанович

ПОЇЗДКА ДО ЕВРОПИ

(19)

Другий день у Фльоренції

І знову, як учора: найкраще зробите, коли не будете хвилюватися і не будете думати, що вам треба оглянути і скільки на це треба часу.

На саму ґалерію Уфіці треба добрих три тижні, щоб пізнати цей, я сказала б, надмір витворів людського ума і руки, нагромаджених у тридцятьох великих залях. І на Пітті можете призначити половину того часу — на п'ятнадцять великих кімнат з самими образами і різьбою. Але маєте там ще королівські кімнати, повні мистецьких скарбів у самоцвітах, золоті, бронзі і тканинах, слоновій кістці, перлямутрі, дорогому камінні. Але у вас тільки один день! Навіть якби ви їх мали три, то залишали б це місто з таким почуванням, як я і багато інших туристів: незадоволенням з себе і своєї поїздки, з переконанням, що колись ще вернетеся сюди.

Тож берете туру в одному з бюр, і хай вони вже за вас журяться, чого напевно не будуть робити, бо ці тури в них стандартні, і тисячі чи може мільйони туристів так обслуговується. Так, отже, їдете. Це може єдине місто, де ви не їздите, а ходите, бо простір невеликий.

Костел св. Льоренцо впроваджує вас зразу в царство Медічі, коли так можна назвати церкву і саркофаги в них, бібліотеки і музеї — все, що постало в 16 столітті з почину і для слави цієї княжої родини. Фасаду цієї церкви рисував Мікельанджельо, хоч її ніколи не докінчили. В ній і в захристії саркофаги членів родини та їхні статуї, а в підлозі могила Козми Старшого. Там же різьби в камінні і бронзі.

Багато більше враження робить, однак, каплиця князів. Це вийняткова восьмигранна будова з мармуру, стіни якої виложені напівшляхетним камінням, а склепіння вкрите фресками з сценами із Старого Заповіту. На стінах шістнадцять гербів Медічі, вирізьблених з мармуру і мозаїки, а поміж ними шість саркофагів з порфіру, що зберігають останки великих князів. Ця каплиця на ділі мавзолей, і панує тут повага смерти людей знатних. Хоч навіть смерть не зрівняла їх з сірою масою, і камінь та метал промовляють за них і за мистців, що вклали тут свій Богом даний талант.

Коли вже оглядаєте церкви, то зайдете також до Святого Хреста, що має похоже на попередню призначення: рід Пантеону. Але тут спочиває не княжа родина, а її великі уми: Мікельанджельо, Макіявеллі, Россіні та інші. І є тут статуї: Верді, Кавура, Рафаеля, Леонарда да Вінчі, Ґаліleo. Тут в травні відбуваються музичні фестивалі, в яких беруть участь інколи до п'яти сот музик і органи, що складаються з двох тисяч сопілок.

Ґалерія Уфіці в будинку тієї назви — найважніша в Італії. Спустошив її Наполеон, але більшість творів віднайшли і повернули. Починаючи геленістичними різьбами та малюнками з античної мітології, майстри 13-го і 14-го століть, головно, втілили тут в полотно і камінь витвори свого таланту. Заступлена тут не тільки фльорентійська школа. Знаходите знайомі вам образи: Рафаеля Маддонну, Мікельанджельо образ Святої Родини, Тіціяна Венеру і Купідона, Скарселліно Суд Париса, Тінторетта Леду, — невичерпні концепції і досконалість виконання, величезна релігійна тематика, опрацьована на всі лади майстрами італійських, німецьких і фляманських шкіл. Де-не-де світська тематика мистців еспанських і французьких. Отже, мистецтво з усього тодішнього світу.

Покинувши ґалерії, ви ще заглядаєте до кількох костелів, як от дель Карміне, щоб кинути оком на славні фрески Масаччі. Далі ви опинястесь на елеґантній вія Торнабуоні з пишними палатами колишніх патриціїв, і, коли вас уже покинув ваш провідник і ви не в силі більше нічого оглядати, робите те, що не один турист: сідаєте на ступенях якоїсь церкви, або на стільці в якомусь ресторані і дивитесь на людей. Перший раз ви маєте змогу обкинути їх оком. А вони тут, як у цілій Італії, кольорові й різноманітні. Це збиранина з цілого світу, але в першу чергу з Европи. Вони йдуть пішки, здебільша в спортовому одягу, назагал скромні. Найсмішніше жіноче взуття: спробувавши ходити в своїх тісних, на високих закаблуках черевичках і переконавшись, як несамовито вони печуть і ранять ноги на розігрітих хідниках, жінки відкинули кокетерію і повзували всілякі виступці, без пальців і зап'ятків. Інколи це тільки підошва, що якимось чудом тримається ноги, а дуже часто нічні пантофельки червоні, срібні чи золоті, шматяні, шнуркові чи солом'яні. Для всіх туристів заввага: для подорожування по Італії вигідні м'які черевики; вони мусять бути продувні, бо міста розпечені й розпарені, а ноги бігають цілий день.

Є ще одна обставина, яку варт пригадати: харчі в Фльоренції надзвичайно добрі. В усіх провідниках ви знайдете назви ресторанів і по які страви до них ходити. Ми, на жаль, не мали часу заходити до них, тим більше, що вони по береги повні, і треба терпеливо чекати обслуги. Купували десь якусь булку з чимось і — далі в дорогу! Але ви будьте розумніші. Не робіть великої тури, виберіть собі частину Італії, тож матимете час посмакувати і щонайкраще в мистецтві, і щонайліпше в кухні.

На північ

Очевидно, в дорозі до моря і з пляном покинути Італію. Треба ж розвіяти чар, який кидає на нас ця дивна країна, і думати про поворот додому, за океан. Відпустка кінчиться, і це визначає дальшу туру.

Нижчають горби Умбрії і Тосканії, стають плаcкі, круглаві і врешті вибігають на площину. За нами той характеристичний пастелевий кольорит Італії з рожево - жовтавими містами на чубках горбів чи гір, порослих сиваво - зеленими виноградниками і ще сірішими за них масличковими гаями.

КОЖНИЙ ПО 25 НОВИХ ЧЛЕНІВ ДЛЯ ЮВІЛЕЙНОЇ 25-ої КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ!

ЦЕ ГАСЛО ТЕПЕРІШНЬОЇ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ, ЩО ЗОБОВ'ЯЗУЄ ВСІХ, ЗОКРЕМА КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ. ВИКОНАЙМО ЦЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЩОБ 25-ТА КОНВЕНЦІЯ СТАЛА РІШАЛЬНИМ ЕТАПОМ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДО ЇЇ НАЙБЛИЖЧОЇ МЕТИ: СТО ТИСЯЧ ЧЛЕНІВ!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік IX. КВІТЕНЬ 1962 Ч. 4 (83)

Ярослав Падох

НОВА ПЕРЕМОГА УНСОЮЗУ: 82,000 ЧЛЕНІВ!

РІВНО ШІСТСОТ НОВИХ ЧЛЕНІВ — ЦЕ РЕКОРД СОЮЗОВОГО ЗАПАЛУ Й ПРАЦЬОВИТОСТИ. МЕТА ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ — 2,000 ЧЛЕНІВ — БЛИЗЬКА ДО ЗДІЙСНЕННЯ. СОЮЗОВІ ОРГАНІЗАТОРИ Й КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕҐАТИ ЗДІЙСНЮЮТЬ КОНВЕНЦІЙНИЙ КЛИЧ: 25 ЧЛЕНІВ ДЛЯ 25-ої КОНВЕНЦІЇ. ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ ЧИСЛО ЦЬОГОРІЧНИХ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ. ПЕРЕМОЖЕНА ТРАДИЦІЯ ХУДИХ КОНВЕНЦІЙНИХ РОКІВ.

Два тижні тому, коли, готуючи огляд нашої конвенційної кампанії за місяць лютий, я висловив надію на те, що УНСоюз досягне ще перед конвенцією 82,000 членів, трудно було передбачити, при всім нашім оптимізмі, що ця давно намічена й віддавна бажана мета так близько. Трудно було передбачити, що березень принесе одну з найбільших несподіванок нашої союзової діяльности і його жнива замкнуться дуже імпонуючим числом кругло шість соток нових членів. Звичайно весняні місяці були дуже бідні. Якщо в ці місяці вдавалося пов'язати кінці з кінцями і вийти з них без помітної втрати, то вони уважалися добрими. Що й казати про конвенційний рік. А ось тут, підрахувавши всі наспілі аплікації членів, ми зі зчудуванням ствердили, що бракує тільки 15 до повних шість соток.

Шість соток — велике число. З нього можна покрити звичайні місячні втрати, яких у великій організації завжди є багато, і після того ще залишити споре число чистої надвишки. Ця надвишка допомогла нам досягти і значно перейти ніколи досі ще не досягнене число 82,000 членів УНСоюзу. Цей успіх тим більший, що всі три місяці цього конвенційного року були успішними. За перше чвертьріччя ми здобули вже 1,377 нових членів. З кінцем минулого року загальне число наших членів виносило 81,370. Після березневої перемоги воно піднеслося бодай до 82,100 або й більше, що можна буде перевірити в найближчих днях, після підсумування всіх минуломісячних втрат. І ось так ми не мусимо ждати до конвенції з виконанням нашого пляну й з досягненням нової нашої тисячки, радість з цього досягнення є нашим уділом вже тепер.

Але напрошується вже відразу нова мета: перейти нову 83-ту тисячку, і то можливо скоро. Завдаток на неї вже маємо, а решту зроблять наші працьовиті організатори, а передусім делеґати.

Наш успіх тим замітніший, що він переломив одну дуже непочесну союзову традицію. Досі було засадою, що конвенційний рік належав до найбідніших років. Серед виборчої і іншої метушні наші організатори й делеґати не знаходили часу на організаційну працю. Цього року діло виглядає зовсім інакше. Власне конвенційний рік заповідається дуже надійно, і так надійно, що його перші зимові й весняні місяці, звичайно худі й нецікаві, перетворилися на місяці найкращих успіхів, повних нових надій. Щораз нові організатори включаються в нашу кампанію, щораз нові делеґати стають до виконання свого союзового зобов'язання: сповнення конвенційного клича: 25 членів для 25-ої конвенції.

Ми певні, що за ними підуть і інші. Ми певні, що в дні, коли в модному нюйоркському готелі буде відкриватися наша ювілейна 25-та конвенція, між 422 делеґатами не буде ні одного, що не доповнив би в цім пам'ятнім конвенційнім році нашої великої організації новими членами, яких він приєднав до нашого гурту.

На окремому, почесному місці часопису знаходяться дві табелі. На одній примістилися 18 місячних чемпіонів нашої кампанії в березні, на другій — покищо сім цьогорічних членів почесного Клюбу Заслужених Союзовців, які здобули понад 25 членів впродовж коротких трьох місяців цього року.

Перед у першій табелі ведуть два шикаґівські діячі: секретар відділу п. Теодозій Носієвич, який здобув імпонуюче число 28 членів упродовж одним-одного місяця, і головний контролер, директор відомого банку „Тризуб" Петро Пуцило, який приєднав 21 членів, і то яких членів: музик з Концертової Оркестри Шикаґа, які завдяки йому створили окремий Відділ УНСоюзу. Секретар маловідомого Відділу ч. 387 у Віллиментику, Конн., Василь Олійник здобув чималу честь стати, як рівний з рівними, із цими двома репрезентантами нашого славного й могутнього союзового Шикаґа.

Поміж членамо, які в цім році ввійшли в наш почесний союзовий Клюб або вже в цім році відновили своє минулорічне членство, знайшлися відомі нам не від сьогодні союзові діячі, під проводом двох жінок, Степанії Галичин з Ню Йорку й Марії Душник з Брукліну. Одна здобула за три місяці найкращий можливий осяг 51 членів, від якого наші випробувані організатори віддалені на милю. Пані М. Душник має на своєму конті також дуже імпонуючий вислід праці — 34 члени. Тільки мґр Іван Скочиляс має на два члени більше, а всі інші мужчини куди менше. Слава цих двох жінок - організаторок не має тенденцій меркнути. Ось в час, коли пишуться ці слова, вони прислали вже нові аплікації на новий місяць квітень. Можна вірити, що цей запал триватиме до конвенції і довгі-довгі місяці й роки після неї. Поява наших дуже успішних жінок організаторок в минулому році (пригадаймо Анну Ремик з Бостону, Квітку Стецюк з Джерзі Сити і Олену Олек з Шикаґа) у цьому році дуже оживила й, можна без пересади сказати, прикрасила наші кампанії. Жінки мають щасливу руку. Може це власне їм завдячуємо великі наші успіхи в минулому й цьому роках?

Вже тільки п'ять тижнів ділить нас від нашої ювілейної конвенції та генеральної зустрічі найкращих і найбільше заслужених союзових діячів з усієї Америки й Канади. Всі знаки на землі й на небі вказують на те, що цих коротких і дуже цінних місяців не змарнує ні один конвенційний делеґат, але використає їх на те, щоб заокруглити свої здобутки або, якщо їх ще не має, здобути їх.

ПЕРШІ ЦЬОГОРІЧНІ ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

Внизу подано знімки двох успішних організаторок й п'яти організаторів членів УНСоюзу, які здобули більш як по 25 членів у цьому першому кварталі 1962 року і, цим самим, перші в цілому УНСоюзі здобули в цім році почесне членство в Клюбі Заслужених Союзовців, заснованому минулого року, як постійна організація найбільше успішних союзових організаторів. Поміж цими новими членами Клюбу в 1962 році є чотири минулорічні члени - засновники Клюбу, а саме І. Скочиляс, М. Турко, Б. Зорич і М. Ткачук і три, які здобули це почесне членство вперше в цім році.

В минулому році було 56 членів - засновників Клюбу. Слід сподіватися, що ще до конвенції велика більшість тих заслужених союзовців доповнить число членів, приєднаних до УНСоюзу в цім році, до 25 і так вдруге здобуде це найвище організаційне відзначення УНСоюзу. Закликаємо до цього всіх оставших 52 минулорічних членів Клюбу та всіх інших амбітних і працьовитих організаторів, що не знайшлися в тому Клюбі з будь-яких причин.

Чемпіони 1962 року

Стефанія Галичин 51

І. Скочиляс 36

Мері Душник 34

М. Турко 33

Б. Зорич 32

М. Ткачук 31

Т. Носієвич 28

ПЕРЕМОЖЦІ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ В БЕРЕЗНІ 1962 РОКУ

З великою присмністю й гордістю ми сповістили наш союзовий та ширший громадський загал про те, що в першому кварталі цього конвенційного року ми здобули 1, 377 нових членів. Тільки ще 633 членів треба для осягнення повних 2,000 членів, нашої безпосередньої мети конвенційної кампанії.

Зокрема місяць березень був надзвичайно успішним. В ньому ми здобули шістсот членів без 15. Цей великий, від довгих років в тому місяці, невіданий успіх ми завдячуємо передусім 18 місячним чемпіонам нашої кампанії, світлини яких знаходяться внизу. Всі вони здобули бодай по 10 членів в цьому місяці. І можна сподіватися, що ці їх осяги не є останніми. За їх допомогою і допомогою нових організаторів сподіваємося досягти до конвенції не лише намічену мету 2,000 нових членів, але також перейти або дуже наблизитися до переступлення нової тисячки загалу членів УНСоюзу.

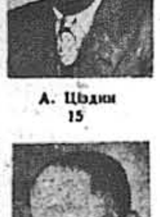
П. Пуцило 21

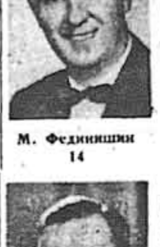
П. Головачук 16

І. Одежинський 15

А. Ціздин 15

М. Фединишин 14

В. Цимбала 13

В. Запаранюк 11

І. Флис 10

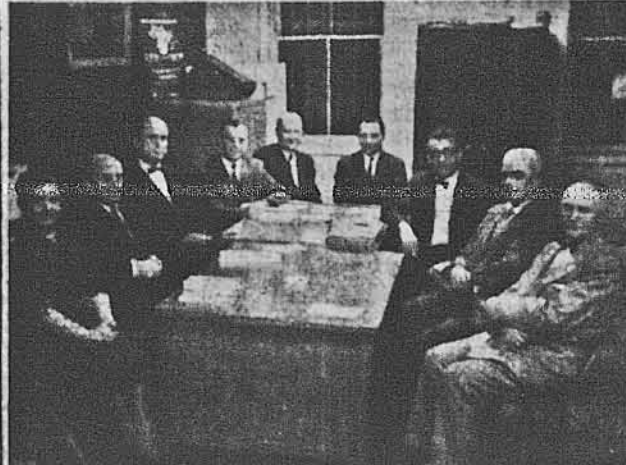

В. Попович 10

Не маємо ту знімок місячних чемпіонів за березень, а саме: В. Олійника, секретаря 387 Відділу у Віллиментик, Конн., який приєднав 20 нових членів у березні, Марії Процак, делеґатки на Конвенцію від 37 Відділу в Елизабеті, Н. Дж., яка приєднала 11 нових членів та Е. Притули, секретаря 337 Відділу в Балтиморі, Мд., який приєднав 10 нових членів.

Крім цього знімки ось таких місячних чемпіонів за березень, які здобули вже в цьому році по 25 і більше членів, поміщені в групі знімок чемпіонів кампанії 1962 року: Т. Носієвич — 28 членів, Степанія Галичин — 19 членів, М. Турко — 17 членів, М. Ткачук — 14 членів, Б. Зорич 14 членів, І. Скочиляс — 10 членів.

ЗБОРИ КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ УНС В НЮ ЙОРКУ

Допоміжний Конвенційний Комітет Окружного Комітету Відділів УНС в Ню Йорку. Сидять (зліва): Марія Демидчук, Іван Василишин, адв. Іван Флис, голова Комітету, Вол. Кловсник, Микола Шпитко, Василь Никифорук, Василь Цюпа, Андронік Копистянський і д-р Василь Палідвор.

У п'ятницю 6-го квітня ц. року відбулись в Ню Йорку чергові збори Конвенційного Комітету. Цей комітет очолює Володимир Кловзник з Т-ва „Запорожська Січ" в Брукліні. Інші члени комітету: дир. Іван Василишин, рад. Палідвор, Василь Никифорук, Андронік Капустянський, суддя Микола Шпитко, адв. Іван Флис, Марія Демидчук і Василь Цюпа. Щоб праця йшла без зайвих трудноців, комітет поділився на окремі секції — програмову, фінансову, мистецьку і пресову.

Тому, що конвенція відбуватиметься в найбільшому місті світу, Комітет докладає всіх старань, щоб наші делеґати, їх родини і гості почували себе добре, мали всяку поміч, опіку, а передусім могли оглянути всі пам'яткові місця нашої Метрополії. Вже за день перед конвенцією, в неділю 20 травня, наш Комітет заплянував виставу опери „Катерина", на яку всіх наших делеґатів, їх родини і гостей сердечно запрошуємо. Білети вже можна замовляти в нашім комітеті (140 - 2 Аве., Ню Йорк Сиciv). Ціни білетів: дол. 4.00, 3.50, 3.00, 2.75, 2.00. В опері виступають найкращі сили — Марія Лисогір, співачка в Сиці опері Ню Йорк, Лев Рейнарович, з опери у Львові, п. Гош, з опери у Львові, Ганна Шерей, оперова співачка з Києва й інші. Диригент оркестри — знаний всім нам з попередніх виступів Іван Задорожний. Технічною сторінкою в приготуванні цієї імпрези зайнявся Василь Цюпа.

Пан В. Цюпа взяв також на себе видання журналу з нагоди конвенції, в якому мають бути вміщені фотознімки делеґатів, які собі цього бажають, за оплатою 5 дол.

Щодо програми бенкету дир. Василишин переговорював з п. Гірняком, М. Понеділком і І. Керницьким. Всі вони радо погодились взяти участь в бенкетовій програмі. Також виступатимуть на бенкеті наша відома оперова співачка з Сити опера Ню Йорк пані Кокольська-Кобрин і танцювальна група під проводом проф. Петріни.

Очевидно, в часі бенкету буде багато промовців, зокрема з американського світу. Щоб наші делеґати і делеґатки могли привезти якусь пам'ятку з конвенції, Комітет подбав, щоб в готелі, де відбуватиметься конвенція, були різні мистецькі вироби, як кераміка, вишивки, книжки тощо.

Комітет робив старання влаштувати на час конвенції у виставовому вікні одної із найбільших крамниць українську виставку, але ці старання, на жаль, не увінчались успіхом.

Василь Никифорук подбав, щоб протягом цілої конвенції і також на бенкеті був фотограф, який робитиме знімки делеґатів та груп.

Голова Комітету В. Кловзник в порозумінні з конвенційним бюром подбав про мапи Ню Йорку, щоб наші делеґати і їх родини могли оглянути музеї, статую Свободи, українські інституції, церкви, Народний Дім, НТШ, ВУАН.

Відтепер наш комітет постійно інформуватиме делеґатів про нашу працю, зв'язану з їх побутом в Ню Йорку.

Марія Демидчук

ПОВІДОМЛЕННЯ ЕКЗЕКУТИВИ УНСОЮЗУ

В СПРАВІ НАЗНАЧЕННЯ ЧЛЕНІВ СТАТУТОВОЇ І ВЕРИФІКАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ

Згідно з постановами 16-го параґрафу статуту УНСоюзу, Головний Екзекутивний Комітет схвалив на спеціяльному засіданні, яке відбулося 16-го квітня 1962 року, назначити наступних делеґатів до Комісій Статутової і Верифікаційної:

СТАТУТОВА КОМІСІЯ:

Іван Скочиляс, Відд. 397, зі стейту Пенсилвенії;
Євген Мастикаш, Відд. 432, з провінції Онтеріо, Канада;
Іванка Подола, Відд. 125, зі стейту Ілліной;
Ґеновефа З. Жеребняк, Відд. 180, зі стейту Огайо;
Іван Василишин, Відд. 194, зі стейту Ню Йорк.

ВЕРИФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ:

Іван Зазворський, Відд. 147, зі стейту Пенсилвенії;
Петро Головачук, Відд. 42, зі стейту Ню Джерзі;
Іван Телюк, Відд. 414, зі стейту Коннектикат;
Василь Попович, Відд. 367, зі стейту Ню Йорк;
Михайло Семків, Відд. 379, зі стейту Ілліной.

Комісії Статутова і Верифікаційна урядуватимуть в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сиці, починаючи від четверга 17-го травня 1962 р. Делеґати, найменовані до цих Комісій, повинні приїхати до Джерзі Сиці так рано, щоб почати своє урядування в Головній Канцелярії в четвер 17-го травня 1962 р. о 10-ій годині ранку.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

ДЕЛЕҐАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ НА 25-ТУ ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ У.Н.СОЮЗУ

одобрені Головним Екзекутивним Комітетом У.Н.Союзу:

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делеґата	Ім'я і прізвище заступника
1	2	Володимир Л. Чернеґа	Михайло М. Янкович
2	2	Єлисавета Сенькович	Василь Сенькович
3	1	Данило Слободян	Михайло Сухорський
4 — 9	2	Юліян Ревай	Володимир Саляк
5	2	Іван Сидор	Іван Чуба
	2	Михайло Левицький	Андрій Маланчук
6 — 16	2	Андрій Вовк	Микола Москаль
7	2	Адольф Словік	Гелен Словік
8	2	Василь Мандзій	Василь Чолій
	2	Пилип Гарасимів	Николай Кендзерський
11 — 41	2	Петро Сціленний	—
12 — 400	2	Михайло Кузьма	Микола Цуп
13	2	Іван Карабін	Аксентій Урбан
14	2	Михайло Отрок	Михайло Демків
	2	Андрій Бориченко	Андрій Андреюк
15	2	Остап Зинюк	Іван Сидор
20	2	Андрій Триш	Володимир Тустанівський
	2	Іван Крупка	Дмитро Білик
21	2	Іван Бараник	Михайло Гулячок
22	2	Гелен Б. Олек	Павло Каня
23 — 18	2	Анна Прескович	Осип Ванцяк
24 — 396	2	Антін Кушнір	Михайло Федуняк
25	2	Квітка Стецюк	Мирослава Драґан
	2	Петро Постолюк	Богдан Стефанович
27	2	Ярослава Олесницька	д-р Петро Богданський
	2	д-р Осип Утриско	Василь Кузик
29	2	Ольга О. Маліщак	Михайло Ґрозьо
30 — 60	2	Михайло Філіпс	Ева Марціновська
33	2	Софія Оріх	Юлія Гусайко
35	2	Степан Д. Щурко	Іван Кравчишин
36	2	Софія Гунька	Анна Стрілець
37	2	Марія Процак	Анна Гнатюк
38	2	Степан Чернявський	Панько Фалат
	2	Михайло Гулик	Іван Наогольник
39	2	Іван Пиндус	Віктор Обухівський
	2	Олекса Шмокалюк	Микола Проскуренко
	2	Іван Пігуляк	Ілля Каменюк
42	2	Петро Головачук	Іван Зварич
	2	Володимир Новацький	Василь Микитин
44 — 95	2	Ксеня Шеска	Іван Вітушинський
45	2	Микола Сеник	Антін Ґаламаґа
	2	Яків Лежняк	Николай Максимчук
46 — 188	2	Іван Сквіртнянський	Йосип Сохан
52 — 68	2	Дмитро Хрупалик	Іван Шило
53	2	Карло Сачко	Дмитро Головатий
54 — 421	2	Антін Маланчук	—
55	2	Адам Ціздин	Петро Зазуляк
56 — 212	2	Михайло Медвідь	Катерина Бліщ
57	2	Степан Шпак	Іван Барна
	2	Василь Семенович	Василь Люблянецький
58	1	Іван Яковенко	Михайло Дацковський
59	2	Михайло Галькевич	Володимир Венгринович
	2	Микола Івашків	Володимир Чубатий
63	2	Михайло Турко	Семен Панчик
	2	Степан Келляр	Морріс Луковський
	2	Вільма М. Турко	Микола Панчик
61	2	Андрій Лопушняк	Іван Бурний
65	2	Андрій Сміт	Михайло Гуманик
67 — 10	2	Володимир Пенюк	Семен Підбережняк
69	2	Микола Ковбасник	Евдокія Ликтей
70	2	Іван Патуляк	Петро Костик
71 — 235	2	Іван Л. Бобак	Лев Бобак
73 — 285	2	Дмитро Лободяк	Василь Пилипенко
75	2	Богдан Верещинський	Юрій Г. Лелюх
	2	Василь Чмир	Анна Наконечна
76	2	Василь Салабун	Степан Мриглод
	2	Микола Хачевський	Михайло Сокалюк
78	2	Іван Петрунцьо	Василь Базар
81 — 148	2	Петро Войтович	Павлина Шнайдер

(Продовження на сторінці 4-ій)

ДЕЛЕГАТИ НА ЮВІЛЕЙНУ 25-ТУ КОНВЕНЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ! КОЖНА КОНВЕНЦІЯ УНСОЮЗУ — ЦЕ В ПЕРШУ ЧЕРГУ ЗАСІБ ДЛЯ ДАЛЬШОЇ РОЗБУДОВИ І РОСТУ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ! НЕХАЙ ЖЕ НІХТО З НАС НЕ ПРИБУДЕ НА КОНВЕНЦІЮ З ПОРОЖНІМИ РУКАМИ! НАЙЦІННІШИМ ПОДАРУНКОМ ДЛЯ ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ ТА НАЙПЕРШОЮ ПЕРЕДУМОВОЮ ЇЇ УСПІХУ БУДУТЬ АПЛІКАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ! ПРИЄДНУЙТЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДЛЯ УНСОЮЗУ З НАГОДИ ЦЕЇ КОНВЕНЦІЇ!

ДЕЛЕГАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ НА 25-ТУ ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ У.Н. СОЮЗУ

одобрені Головним Екзекутивним Комітетом У.Н.Союзу:

(Продовження зі сторінки 3-ої)

Відділ	Число голосів	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заступника
83	2	Степан Гавриш	Семен Чорномаз
	2	Роман Карбівник	Андрій Вишиваний
85	2	Анна К. Лінговська	Степан Глинянський
88 — 203	2	Володимир Квас	Ольга Жук
90	2	Іван Височанський	Микола Чередарчук
91	2	Петро Кочірка	Михайло Хаць
93 — 138	2	Михайло Іваницький	Семен Кунікевич
94	2	Володимир Крушельницький	Дмитро Васько
	2	Олександер Кущик	Володимир Туркевич
	2	Володимир Борискевич-Бойд	Карло Нагрич
96	2	Антін Василик	Анна Юга
	2	Микола Драпала	Карло Полатайко
97	1	Василь Бродський	Михайло Табачук
99 — 169	2	Василь Валігун	Василь Стефурин
100	2	Андрій Цебак	Володимир Гулик
102	2	Микола Бобечко	Василь Камінський
	2	Григорій Голубець	Михайло Н. Молевський
	2	Іван Попович	Микола Кавка
103 — 222	2	Катерина А. Герріс	Іванка Менцінська
104	2	Гарасим Мисак	Роман Станько
105	2	Іван Ракочий	Василь Посполита
	2	Степан Слободян	Микола Цюпак
106	2	Григорій Дацьків	Василь Клепач
	2	Андрій Іванюк	Осип Коцовський
	2	Михайло Попель	д-р Степан Самбірський
107 — 278	2	о. Павло Дармоць	Марта Турчин
108 — 50	2	Марія Сілко	Микола І. Сикута
109	2	Володимир Звірик	Григорій Іванишин
112	2	Марія Капраль	Домініка Романович
	2	Марія Федак	Елінор Совчик
113	2	д-р Петро Ю. Стерчо	Павло Е. Сміт
	2	Осип Е. Куземчак	Андрій Бурик
114	2	Володимир Бережан	Василь Дорошенко
	2	Микола Б. Ткачук	Олександер Калужний
	2	Микола Ляшенко	Полікарп Довгань
116	2	Теодор Левицький	Іван Грибовський
117	2	Семен Кучма	Роман Іваницький
120	2	Володимир Рефт	Михайло Деленко
	2	Володимир Древна	Лаврентій Добош
121	2	Олекса Гадз	Дмитро Іванців
123	2	Степан Меліш	Микола Пціль
124 — 313	2	Іван Драбик	Анна Зазворська
125	2	Іванка Подола	Татяна Ґераско
	2	Анна Кикта	Іванна Скірник
127	2	Павло Володка	Розалія Сорока
	2	Ілля Була	Тимко Юрків
	2	Максим Левицький	Михайло Михайлів
128 — 479	2	Осип Саноцький	Павло Панамаренко
130	2	Михайло Коваль	Іван Малець
	2	Степан І. Ярема	Павло Боднар
131	2	Лев Боднар	Володимир Левицький
	2	Микола Сенчишак	Лука Костелина
132 — 17	2	Осип Несторович	Михайло Смерека
133	2	Мирон Литвин	Адам Лесняк
134 — 384	2	Анна Клим	Степан Зорій
137	2	Михайло Колодруб	Григорій Пращик
140 — 119	2	Іван Сенич	Анна Сорока
142	2	Мирослав Маркович	Андрій Полевчак
145 — 61	2	Павло Тетанич	Антін Скубяк
146	2	Іван Підперигора	Дмитро Фарлій
147	2	Іван Зазворський	Дмитро Рудакевич
	2	Осип Пінкович	Михайло Кобинець
	2	Іван Федорак	Микола Антонюк
150	2	Василь Сава	Амелія Стефанюк
151	2	Параня Лаба	Параня Чопик
152 — 322	2	Іван Бакум	Іванна Карач
153	2	Іван Скіра	Василь Заброцький
	2	Микола Прасіцький	Роман Пеленський
	2	Володимир Т. Дармопрай	Ярослав Штойко
155	2	Михайло Фединишин	Корнило Галушка
	2	Микола Степаш	Дмитро Степаш
	2	Петро Гадек	Мирон Кузьо
156	2	Іван Рудницький	Павло Шабатура
	2	Іван Пшеничняк	Володимир Крамар
158	2	д-р Олександер Саноцький	Володимир Костик
	2	Юліян Павчак	Василь Бабський
161	2	Іван С. Антушак	Михайло Гладьо
	2	Станислав Прокопович	Іван Костик мол.
	2	Осип Литвин	Микола Чеддар
163	2	Степан Филик	Іван Дуда
	2	Микола Курко	Михайло Хомин
164	2	Іван Ролл	Іван Кудриш
165 — 77	2	Марія К. Пелехата	Анна Головід
168	2	Степан Космина	Іван Бабин
170	2	Іван Грабар	Василь Литвинка
	2	Павло Мелень	Василь Плечон
171	2	Стелла Расн	Марія Гаврус
173	2	Петро Щерба	Михайло Дицьо
174	2	д-р Атанас Слюсарчук	Евген Лятишевський
175	2	Ярослав Базюк	Михайло Ярема
	2	д-р Денис Квітковський	Іван Кальниченко
176	2	Іван Воробель	Григорій Чомко
177	2	Іван Лаба	Теодор Гумляк
178	2	Петро Ковальчук	Марія Буцяк
179	2	Михайло Кульчицький	Петро Чуляк
180 — 232	2	Геновефа З. Жеребняк	—
182	2	Іван Живицький	Михайло Філь
183	2	Микола Дякун	Петро Залуга
184	2	Богдан Ластовецький	Іван Гідей
186 — 248	2	Адам Баволяк	Степан Мудрий
189	2	Петро Котельницький	Іван Харамбура
	2	Іван О. Тритяк	Тихон Тещук
191	2	Василь Колодій	Михайло Драбик
	2	Панько Джинджиристий	Іван Коць мол.
192	2	Ярослав Сенишин	Матвій Політило
194	2	Василь Никифорук	д-р Едвард Жарський
	2	Іван Василишин	Олександер Мотиль
	2	Михайло Салдан	Юрій Костів
200	2	Карло Воргуль	Микола Танчак
201 — 31	2	Роман Тенетило	Михайло Стах
204	2	Василь Гасій	Марія Гасій
	2	д-р Василь Палідвор	Павло Марко
	2	д-р Олександер Соколишин	Михайло Євуш
206	2	Евген Тепер	Михайло Чагарин
	2	Володимир Кіндефорський	Ілля Околита
207 — 199	2	Павло Рева	Григорій Матурняк
211	2	Теодор Соколовський	Михайло Велців
213	2	Василь Савран	Осип Кобрин
217	2	Константин Шевчук	Евген Е. Ковальчук
	2	Роман Пристай	Вінцент Ковба
	2	Теодор Кубарич	Евстахій Бедрій
218	2	Степан Бурий	Василь Прокопик
	2	Павло Лесоганич	Дмитро Глива
219	2	Іван Мудровський	Андрій Баран
	2	Олександер Майбо	Григорій Дорошенко
220	2	Григорій Гарасим	Іван Гізовський
	2	Степан Врудний	Наталія Т. Харів
221	2	Петро Куліш	Михайло Гікавий
	2	Іван Михальцевич	Іван Ривак
	2	Марія Шпікула	Василь Дмитраш
	2	Михайло Канюк	Олександер Мартинюк
223	2	Іван Гринчишин	Микола Леськів
	2	Лука Худоба	Юрій Коханевич
226	2	Мирослав Кальба	Ростислав Кузьмич
229 — 144	2	Михайло Дутчак	Микола Хомко
230	2	Петро Ліщак	Петро Ґулик
	2	Михайло Мартинишин	Евген Волошин
	2	Михайло Юрчишин	Меланія Ворожбит
233	2	Олена Маґер	Богдан Дейчаківський
234	2	Іван Іваник	Степан Ґенеґа
	2	Михайло Хитра	Іван Муха
236	2	Іван Новак	Теодор Баль
237	2	Михайло Крика	Лука Благітка
238	2	Анна Ремик	Андрій Прухницький
	2	Петро Мороз	Василь Миґован
239	2	Михайло Ковальчук	Володимир Винницький
	2	Іван Поритко	Ілько Гринчук
240	2	Осипа Олінкевич	Іван Ставницький
	2	Андрій Стецяк	Іван Сліпець
	2	Богдан Семків	Володимир Стригун
241 — 122	2	Стефан Вардачевський	Михайло Попович
242	2	Степан Мазур	Михайло Маргам
243 — 216	2	Михайло Романин	Параскевія Шавала
245	2	Осип Гоянюк	Петро Вулат
	2	Михайло Мартиненко	Іван Парута
251	2	Тарас Шмагала	Василь Козир
	2	Ярослав Кравчук	Франко Бенко
252	2	Степан Маланчук	Михайло Цольовий
253	2	Васила Фіцик	Дамян Харко
254	2	Василь Романишин	Петро Роман
	2	Антін Котик	Петро Селемая
256	2	Ольга С. Недошитко	Мирослав Довбуш
257	2	Петро Сильчак	Ілля Вавричук
	2	Микола Новак	Василь Темчук
259	2	Юлій Гуглик	Петро Трусяк
262 — 84	2	Стефанія Г. Беррі	Олекса Ґалатій
266	2	Василь Труфин	Осип Пацак
	2	Володимир Варшона	Василь Михалюк
267	2	Іван О. Фліс	Роман Каплун
268	2	Омелян Барилка	Осип Смочило
270	2	Михайло Баран	Микола Заяць
271	2	Іван Чопко	Михайло Дучій
272 — 435	2	Катерина Кондрат	Степан Курляк
274	2	Олекса Добрянський	Данило Гіль
275 — 306	2	Володимир Юрків	Андрій Андрейців
276	2	Михайло Фук	Осип Прокопович
	2	о. Микола Федорович	Михайло Шибінський
277	2	Евстахій Гомотюк	Антін Наконечний
	2	Володимир Василенко	Семен Кравець
	2	Роман Романишин	Василь Дерлиця
280	1	Онуфрій Запоточний (помер)	Володимир Рубльовський
281	2	Іван Довгань	Мирон Сірий
282 — 332	2	Катерина Лукач	Яків Оленський
283	2	Володимир Березівський	Павло Пироганич
284	2	Іван Василюка	Олекса Петришин
286	2	Лука Балютянський	Олекса Барна
287	2	Теодор Литвинюк	Катерина Маґура
	2	Володимир Сохан	Іван Лендіс
288	2	Володимир Заґвоський	Андрій Данилюк
289	2	Іван В. Мишук	Василь Рендзяк
290 — 405	2	Михайлина Іванюк	Іван Леґус
291	2	Марґарета Рутенська	Василь Гузіль
292	2	Петро Федик	Петро Кізел
	2	Михайло Дужий	Теодор Медвідь
	2	Володимир Візничак	Василь Терлецький
293	2	Марія Демидчук	Василь Мизак
	2	Мері Душник	Дмитро Ласевич
295	2	Василь Пулк	Володимир Лесняк
	2	Станислав Мотрович	Володимир Галамай
296	2	Петро Лобур	Іван Ф. Федань
298 — 210	2	Ілля Гупало	Іван Франко
300 — 118	1	Франко Кавчак	Іван Корбецький
301	2	Петро Врублівський	Юрій Паславський
303 — 503	2	Осип Мащак	Евген Штендера
304	2	Микола Гнатик	Іван Грицковян
	2	Михайло Завійський	Степан Завійський
305	2	Михайло Гентош	Григорій Гайдамака
307 — 315	2	Дмитро Галонжка	Степан Дембіцький
308 — 111	2	Петро Івасишин	—
310 — 66	2	Микола Долгун	Іван Лазорчик
316	2	Володимир Гаврилак	Любомир Білик
	2	Іван Романів	Карло Бреславський
	2	Володимир Сверида	Теодор Кравець
317 — 263	2	Анастазія Д. Андрусишин	Мирон Співак
318 — 47	2	Теодора Демчук	Анна Гарас
319 — 326	2	Юрій Вельґош	Михайло Соколовський
320	2	Іван Малко	Григорій Іванович
	2	Данило Пісецький	Михайло Хомішак
321	2	Іван Яворський	Дмитро Цюх
323	2	Михайло Білик	Теодор Ф. Федин
324	2	Іван Струк	Юлій Захарчук
325	2	Василь Цюпа	Володимир І. Колодій
	2	Василь Троць	Богдан В. Безкоровайний
	2	Володимир Клосник	Геролд Г. Бохонко
327	2	Андронік Копистянський	Василь Захарія
328 — 62	2	Богдан Ковч	Василь Дупіряк
330	2	Ярослав Мартинюк	Михайло Павловський
331 — 261	2	Антін Романюк	Петро Аркотин
333 — 409	2	Іван Боберський	Ілля Грицко
334	2	Степанія Боганик	Михайло Боганик
	2	Микола Задерецький	Михайло Задерецький
335 — 80	2	Михайло Лазука	Теодор Дутчак
336	2	Григорій Кісіль	Олена М. Степаник
	2	Григорій Степаник	Тимко Кальмук
337	2	Емануїл Притула	Андрій Чорний
338	2	Павло Янковський	Іван Кудлик
339	2	Семен Лупацій	Іван Сорока
341	2	Іван Хрін	Петро Мудрий
	2	Павло Дуда	Семен Корбан
342	2	о. Іван Гундяк	о. Петро Мелех
343	2	Катерина Федоришин	Катерина Сейлс
345	2	Микола Дербуш	Дмитро Янківський
	2	Михайло Каркоць	Максим Амброзяк
346 — 299	2	Роман Чучкевич	Степан Сидорович
347	2	Григорій Тимчій	Степан Чопик
348	2	Марія Стахура	Марія Ніколяс
	2	Естелла Волошин	Марія Черніґа
349 — 417	2	Йосип Геречка	Василь Бойко
350	2	Григорій Слобода	Василь Лема
352	2	Ярослав Щербак	Данило Паньків
353 — 344	2	Николай Василюк	Павло Ґусак
354 — 141	2	Володимир Столярський	Михайло Шалавиґа
355	1	Михайло Генковський	Семен Гаєяк
356	2	Михайло Воробець	Антін Сокальський
358 — 279	2	Катерина Мураль	Никола Оленчук
360 — 403	2	Іван Гаврилюк	Іван Піш ст.
361	2	Михайло Пізнак	Іван Галичин
	2	д-р Богдан Левицький	Роман Крупка
	2	д-р Василь Вишиваний	Іван Виник
	2	Степан Ковальчук	Іван Пригода
362	2	Федір Петрик	Йосип Осередчук
363 — 215	2	Дмитро Базів	Іван Назар
364	2	Володимир Владика	Василь Брездун
	2	д-р Михайло С. Пап	Анна Сподар
	2	Марія Кукіз	Іван Корецевич
367	2	Василь Попович	Іван Войчук
	2	Василь Пукіш	Карло Манфеський
	2	Василь Гринів	Теодор Песко
368 — 429	2	Степан Маїк	Іван Перковський ст.
369	2	Ева Колтунюк	Анна Деркач
370	2	Василь Гіна	Теодор Боднарчук
371	2	Юліян Баранюк	Теодор Васюк
	2	Павло Заболоцький	Володимир Сміщкевич
372	2	Іван Головка	Володимир Дибайло
373 — 309	2	Варвара Івасютяк	Марія Стурц
374	2	Володимир Ганчар	Микола Кисіль
375	2	Еміль Грималяк	Микола Вачара
	2	Іван Данківський	Петро Тарнавський
379	2	Михайло Семків	Петро Семків
	2	Василь Семків	Антін Зборик
	2	Богдан Кашуба	Михайло Марчук
380 — 394	2	Микола Кормелюк	Володимир Герман
382 — 28	2	Катерина Гарбіст	Микола Папа
383	2	Іван Гродзінський	Йосип Хома
385	2	Іван Машталір	Петро Пишко
	2	Мирон Крамарчук	Осип Дмитришин
386 — 72	2	Степан Лисогір	Анна Келлер
387 — 246	2	Василь Олійник	Іван Пілюк
388	2	Євфемія Воловняк	Григорій Лебіщак
	2	о. Омелян Мицик	Василь Біянський
389 — 477	2	д-р Мирослав Прокоп	Павло Сиротюк
395	2	Елейн Ропке	Анна М. Глют
397	2	Іван Скочиляс	Мирослав К. Субтельний
	2	Михайло Нич	Михайло Демидчук
399	2	Іван Красник	Володимир Кашуба
	2	Зенон Дзядик	д-р Володимир Вірщук
406	2	Микола Мартинюк	Григорій Костик
	2	Михайло Борик	Евген Зінський
413 — 312	1	Олена Ратушна	Юлія Щарик
414	2	Іван Телюк	Віталій Василевський
	2	Софія Березицька	д-р Михайло Снігурович
418 — 470	2	Іван Мельник	Іван М. Левик
423	2	Теодозій Носієвич	Олександер Даниленко
	2	Мирон Куропась	Іван Коцюбко
	2	Іван В. Іванчук	Евстахій Макаруха
427	2	Пилип Цибуляк	Константин Фіцик
430	2	Осип Бакай	Роман Книш
	2	Володимир Шиприкевич	Микола Остап'як
	2	Роман Дяків	Микола Тимків
432	2	Микола Мотта	—
	2	Евген Мастикаш	—
	2	Юрій Карманін	—
	2	Онуфрій Максимів	—
433 — 160	2	Августин И. Рудник	Яків Притика
434	2	Богдан Мельник	Адольф Гладилович
	2	Дмитро Попадинець	Михайло Лебідь
436 — 449	2	Петро Вербовецький	—
437	2	Михайло Малинівський	Андрій Яріш
	2	Роман Чорнобіль	Іван Телега
438 — 265	2	Степан Терлецький	Максим Коцюбка
439	2	Володимир Зацерковний	Микола Рогожинський
440	2	Ярослав Спольський	Семен Левицький
441	2	Михайло Лисий	Гльорія О. Голошевська
	2	Дмитро Заневич	Омелян Бендзар
445	2	Михайло Коваль	Степан Бабій
	2	Іван Геврик	Іван Байрак
450 — 187	2	Христя Навроцька	Антося Чупрун
451 — 504	2	Єфим Омельченко	Евген Барна
452 — 376	2	Марія Сцібайло	Володимир Гвязда
454 — 446	2	Іван Іванець	Михайло Завалій
455	2	Степанія Галичин	Софія М. Соколишин
457	2	Ольга Соневицька	Іван Керницький
458	2	Франко Стахів	Михайло Вучок
459	1	Анастазія Бордун	Михайло Шкільний
461 — 466	2	Іван Федонь	Григорій Нога
464	2	Микола Хомин	Дмитро Недошитко
465 — 480	2	Михайло Черешневський	Іван Янішевський
468 — 460	2	Петро Самець	Степан Семчишин
469	2	Карпо Чорномаз	Ілля Шкільник
471	2	Володимир Цимбала	Петро Кінах
	2	Павло Дубас	Григорій Гис
472	2	Степанія Кочій	Антін Артимович
473	2	Осип Чайківський	Микола Граб
	2	Ілля Гомонко	Віктор Будковський
476 — 351	2	Павло Маряк	Едвард Грицунь
478 — 49	2	Василь Остапяк	Степан Вовк
481 — 264	2	Григорій Шараневич	Елсі Білевич
484	2	Володимир Запаранюк	Іван Дзядик
	2	Михайло Дмитрів	Михайло Драгош
485 — 143	2	д-р М. Сидор Чорторийський	Олександер Левонюк
487	2	Микола Денисюк	Богдан Гамота
489	1	Микола Шпитко	о. Орест О. Іванюк
490 — 359	2	Олена Чорномаз	Марія К. Фера
495 — 456	2	Іван Паньків	Василь Воркевич
497	2	Дмитро Петрів	Микола Пріць
498 — 500	2	Осип Касюхнич	Михайло Масюк

ЯРОСЛАВ ПАДОХ
головний секретар

У ПРОЩІ ВДЯЧНОСТИ ДО РИМУ

Стемфорд, Конн. — З єпископської канцелярії повідомляють:

Великий покійний Папа Пій XII перейде до історії Українського Народу, а особливо до історії Української Церкви на еміграції, як один з найбільших добродіїв оборонців і опікунів. Слідами його йде теж його наслідник на Престолі Римських Архиєреїв, Папа Іван XXIII. Обидва Вселенські Архиреї в особливий спосіб пішли на зустріч потребам жертв Другої Світової Війни, яка спричинила еміграцію — вигнання з рідних хат соток тисяч нашого Народу, що розсілялися по цілій земській кулі. Щоб забезпечити духовну опіку, Свята Церква подбала всюди про окремих священиків для українців, а також потворила нові Єпископства для кращого наладнання цієї духовної опіки. Дбайливість і журу про ці справи для всіх емігрантів виложив десять років тому Папа Пій XII в окремій Конституції, що має назву від перших двох слів „Екзуль Фамілія" (Скитальча Родина). Вона стала немов „Великою Хартією" на належні права і привілеї до духовної опіки для всіх тих, що гонення ради за релігійні чи національні ідеали, мусіли покидати рідний край.

Цього року 1-го серпня минає десять років від проголошення цієї Конституції. З цієї нагоди різні національності організують прощі до Вічного Міста, щоб виявити свою вдячність до Апостольського Престолу за ту дбайливість, якої дізнали всі вигнанці.

Українські емігранти мають особливу причину до вдячности. Бог Святий знає, скільки може б було нині не тішилось свободою, або може б загалом не було б їх вже між живими, якщо б не поміч і опіка Апостольської Столиці. Тож чи не обов'язані ми до вдячности?

Щоб дати змогу виявити цю вдячність, Єпископат Української Католицької Церкви в Америці проголошує Прощу із ЗДА, яка мала б взяти участь в тих торжествах вдячности, що будуть мати місце в Римі від 3-го до 7-го серпня 1962.

На директора Прощі Єпископський Ординаріят у Стемфорді призначив Впр. о. Монс. Івана Стаха, який так багато поміг нашим скитальцям в переселенні.

Весь Єпископат у ЗДА закликає всіх, що мають змогу поїхати до Риму на цю прощу, щоб голосились по змозі чимскорше до директора Прощі Вдячности, щоб можна було завчасу поладнати всі формальності, зв'язані з Прощею.

Замовлення чи листи по інформації слід слати на цю адресу:

Bishop's Chancery
c/o Very Rev. Msgr. John Stock
161 Glenbrook Road
Stamford, Connecticut

Хроніка УВАН у ЗДА

1. Протягом березня 1962 року в УВАН у ЗДА в Ню Йорку відбулось п'ять наукових конференцій секцій та комісій і урочиста Шевченківська Конференція, улаштована спільно з НТШ, на якій доповідали Ю. Лавріненко і Г. Лужницький. На конференціях були такі доповіді: 18 березня, Б. Галайчук — „Совєтська концепція суверенности союзних республік і держав - сателітів"; 23 березня, І. Майстренко — „З історії УКП"; 24 березня, О. Домбровський — „До проблеми походу Дарія на скитів"; 25 березня, А. Берльштейн — „Жидівські духові течії на Україні"; 31 березня Т. Мацьків — „Аналіза листа гетьмана Мазепи до цісаря Йосифа І" і В. Омельченко — „Життя і діяльність Г. А. Полетики".

2. 24 березня було засідання ініціятивної групи для скликання конференції істориків і дослідників суспільних наук, яка має відбутися в кінці травня 1962 року.

3. 17 березня відбулось закриття виставки картин Юхима Михайлова. Вступне слово сказав Дам'ян Горняткевич і „Слово про мистця" — Володимир Міяковський. Музична інтродукція — Вадим Кіпа. Дружина мистця, Ганна Михайлова, склала Академії подарунок від родини мистця — його картину „Книга мудрости".

4. У березні Музей - Архів Академії приступив до інвентаризації всіх мистецьких цінностей. Уже закінчено інвентаризацію малярських творів з колекції Володимира Винниченка: 80 творів самого Винниченка і 20 картин інших малярів, серед них портрет і пейзаж роботи М. Глущенка, праці С. Мако, М. Кричевського, А. Сологуба, С. Зарицької, Ж. Шапіро та Куніоші.

5. 3 березня український кінорежисер і оператор Ю. Тамарський висвітлив в Академії свої три кольорові фільми про Бразилію і подав до них пояснення.

6. Активно продовжувалась збірка на покриття боргу за будинок Академії. Я. Кльований і А. Третяк з Клівленду в листі до Ю. Шевельова написали: „Прочитавши Вашу прекрасну доповідь на урочистих зборах УВАН від 28 січня ц. р. та заклик про матеріяльну допомогу Академії, вважаємо своїм почесним обов'язком долучитися до тих, які вже внесли свою допомогу"... до листа прикладено дол. 50. М Олійник з Ню Йорку, насилаючи дол. 10, пише: „Від себе дякую Вам, людям, що роблять великі роботи для поліпшення знань про нашу країну, наш нарід"... П. Кибкало з Рочестеру надіслав дол. 10 і 100 примірників своєї книжки „Тернистим шляхом", у листі написав: „Розумію вагу цього святого діла, але будучи пенсіонером і одержуючи дол. 79 місячно, трудно заощадити щось... прийміть мою скромну допомогу".

О. Гайдамака з Ню Йорку надіслала дол. 100, з раніше внесеними коштами, її загальна пожертва на будинок — дол. 200: І. Гордіюк, Джемейка, Н. Й. позичені в лютому 1961 р. дол. 100 попрохав зарахувати як пожертву і ще надіслав дол. 100, загальна пожертва дол. 250; О. Федишин, Бруклин, позичені в січні 1961 р. дол. 100 зарахував як пожертву; Л. Гусак з Ню Джерзі і М. Дяковський з Мюнхену надіслали по дол. 50, загальна пожертва кожного з них — дол. 100; Ю. Ревай, Ню Йорк, надіслав дол. 40, загальна пожертва дол. 100.

Надіслали по дол. 50: Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів в Америці (Шикаго) і Українське Лікарське Т-во в Америці (Ню Йорк); по дол. 25; Ю. Нещадименко і А. Пащук (Ню Йорк); дол. 20 — А. Худяк (Дітройт), дол. 15 — К. Клепачівський (Вермонт, Ілл.), по дол. 10: Ю. Артюшенко (Шикаго), М. Вацик (Бруклин), В. Габер (Ст. Пол), Т. Б. (замість квітів на могилу бл. п. Ф. Дудка, І. Новосівський (Бруклин). По дол. 5: Я. Ковалюк (Ню Йорк), К. Бризгун (Торонто), Т. Сіюк (Філядельфія). По дол. 4: А. Коваленко (Мапл Плейн, Мінн.) і о. М. Харина (Філядельфія).

Надійшло за підписним листом через В. Гвоздецького і І. Власенка з Солт - Лейк Сіті, Юта: І. Власенко — дол. 20, В. Гоць — дол. 5, І. Велицький — дол. 10, К. Гоц — дол. 5, К. Помилуйко — дол. 5, В. Гвоздецький — дол. 20, І. Громик — дол. 15, Ф. Украдига — дол. 10, А. Повчик — дол. 5, А. Васильченко — дол. 10, разом дол. 105.

Зібрано пожертв на виплату боргу за будинок під час Шевченківської конференції — дол. 109; в збірці активно допомогла Галина Гермак.

Управа УВАН у ЗДА висловлює щиру подяку всім жертводавцям.

Українська хроніка

● **Пастир в кайданах. Переслідування Української Католицької Церкви** — під такою назвою вийшла англійською мовою опублікована Українською Католицькою Дієцезією Філядельфії брошура з матеріялами про мучеництво Митрополита Ісповідника Кир Йосифа Сліпого і про переслідування комуністами українського католицького віровизнання в СССР та інших країнах.

● **Відомий український поет-символіст і перекладач Олег Зуєвський** оборонив у четвер 12 квітня ц. р. успішно докторську дисертацію і здобув академічний титул доктора філософії. Темою його дисертації були „Проблеми українського мистецького перекладу". Іспитову комісію очолював директор Департаменту Слов'янських і Балтійських Мов Пенсилвенійського Університету проф. д-р А. Сенн. Ригорозальний іспит перевів проф. д-р Григор Лужницький в українській мові.

● **Вибрані поезії Володимира Свідзінського**, видатного українського поета, знищеного совєтськими енкаведистами 1941 року, вийшли окремою книжечкою в Едмонтоні у Видавництві „Славута" із вступною статтею Яра Славутича (16-ка, 53 стор. друку).

Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Шикаго

23-го лютого ц. р. о год. 8 вечера відбулися в союзовому Домі при 845 Вестерн Евню загальні Річні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Шикаго в приявності 44 представників Відділів 22, 35, 106, 114, 125, 131, 220, 221, 301, 379, 399 і 423 УНСоюзу в Шикаго. До президії зборів вибрано д-ра Іллю Мула, як голову, і п. Івана Красника, як секретаря.

По прочитанні і прийнятті протоколу з минулорічних зборів, звіти з діяльности Управи за минулий рік склали поодинокі члени Уряду і Контрольної Комісії. Із звітів виходить, що Окружний Комітет в минулому році присвятив багато уваги приєднуванню нових членів і влаштуванню Союзового Дня, який відбувся 20 серпня 1961 р. з передачею переходового прапора 379-му Відділові-першунові.

По дискусії над звітами і уділенні уступаючому урядові абсолюторії, вибрано новий уряд на 1962 рік в такому складі: п. Тарас Шпікула — предсідник, п. Михайло Попіль — заст. предс., п. Михайло Харів — рекорд. секретар, п. Володимир Фединський — фін. секретар, п. Григорій Дацків — касир і Андрій Іванюк — організаційний референт. Референти преси: п. Михайло Харів в українській мові і п. Марія Шпікула в англійській мові. Контрольна Комісія: п. Антін Зборик, п. Гелен Олек, п. Іван Михальцевич.

По виборі нової Управи загальні збори постановили розгорнути якнайширшу кампанію у приєднуванні нових членів перед 25-ою Конвенцією УНСоюзу, щоб тим самим причинитися до росту УНСоюзу на добро нашої української спільноти в Америці.

ПОДЯКА

Щиро-сердечну подяку складаю
п. д-рові АНДРІЄВІ ЛЕМІШЦІ
в БАЛТІМОРЕ, Мд.,
за надзвичайно влучне поставлення діягнози моєї хвороби, за співучасть при операції, та дбайливе лікування й жертвенну опіку.

Також висловлюю свою щиру подяку і вдячність
п. д-рові ДМИТРОВІ КОСТРУБЯКОВІ
в БАЛТІМОРЕ, Мд.,
за щиро-приятельську поміч, дружні поради та нагляд лікарський.

Хай Бог-Всевишній нагородить Вас, Панове, многими літами та здоров'ям, так, як щедро обдарив Вас виїмковими здібностями в лікарській професії, та благородніми прикметами душі і серця.

Катрія Горобійовська
з РОДИНОЮ

Т-во „Дністер", 361 Відділ УНСоюзу
в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
повідомляє своїх Членів, що
КВАРТАЛЬНІ ЗБОРИ
— відбудуться
в НЕДІЛЮ, 22-го КВІТНЯ 1962 року
в год. 8:00 вечора
у власному приміщенні — при 119 Ave. "A".
В. БАРАГУРА, секр. В. ВИШИВАНИЙ, предс.

ПОВІДОМЛЕННЯ
КОМІТЕТУ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ

Комітет Пам'ятника Шевченкові подає до відома:

1. Проєкти пам'ятника

В межах конкурсу на пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні, Комітет одержав 17 проєктів, моделів пам'ятника. Назначений Мистецькою Комісією КПШ Окремий Комітет комісійно перевірив та зареєстрував ці проєкти і примістив їх у замкненій залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку. Опечатані коверти, в яких скриваються імена авторів проєктів, переховуються в сейфі. Проєкти, після розглянення, будуть публічно виставлені в приміщеннях названого Інституту.

2. Жюрі

Оцінку проєктів та евентуальний вибір проєкту, за яким мав би бути вибудований пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні, переведе жюрі, обране Екзекутивою КПШ в повному складі. На пропозицію Мистецької Комісії, Мистецька Комісія запропонувала склад жюрі в числі 9 осіб, 6 українців і 3 зпоміж визначних представників американського мистецького світу. В склад жюрі повинні входити мистці, мистецтвознавці, шевченкознавці, письменники і архітекти.

3. Мистецька Комісія

Дорадчим органом Екзекутиви КПШ є Мистецька Комісія, зложена з 10 осіб, представників НТШ, УВАН, Об'єднання Українських Мистців, Об'єднання Українських Письменників і Т-ва Українських Інженерів в ЗДА. Головою Мистецької Комісії є проф. Антін Малюца, його заступником та під цю пору урядуючим головою є проф. Григорій Костюк, секретарем арх. Богдан Котис.

4. Площа під пам'ятник

Після схвалення американським Конґресом закону про будову пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні, КПШ одержав до диспозиції більшу кількість площ у Вашинґтоні. Важаючи підшукати можливо найкращу площу, з уваги на її мистецьку та пропаґандивну вартість, делеґація КПШ двічі відвідала Вашинґтон, оглядала площі та переводила розмови з компетентними урядовими чинниками. Можна надіятися, що незабаром визначать місце під пам'ятник, яке задовольнятиме урядові вимоги та побажання українського громадянства.

5. Збірка пожертв на пам'ятник

Екзекутива КПШ стверджує з великим вдоволенням та з повним признанням, що збірка пожертв на пам'ятник Шевченкові проходить задовільно. В цій збірці взяли вже участь близько 15,000 українських громадян ЗДА з кругло 250 українських громад. Зі словами признання для тих громад і тих громадян, які виконали свій національний обов'язок у відношенні до батька української Нації, Тараса Шевченка, Екзекутива КПШ звертається з закликом до всіх українських громадян в Америці, щоб вони склали свою пожертву на пам'ятник і щоб не було ні одного українця в З'єдинених Державах Америки, який не взяв би участи в цьому національному переписі свідомих нащадків великого Шевченка. Екзекутива КПШ звертається із закликом до всіх тих українських громад, які ще не утворили місцевих Комітетів Пам'ятника Шевченкові, щоб вони їх негайно зорганізували, а до тих громад, які ще повністю не виконали свого зобов'язання, щоб це в найближчих місяцях вчинили. Цей шляхетний змаг визначить кожній нашій громаді почесне місце в активній українсько - американській суспільності. Ці громадяни й установи, які складуть на пам'ятник Шевченкові щонайменше $ 25, одержать пам'ятну грамоту з мистецьким, кольоровим портретом Тараса Шевченка. Нова листа, яка обніматиме, пожертви, зложені до кінця березня цього року, буде віддана до друку впродовж цього місяця.

Екзекутива
Комітету Пам'ятника Шевченкові
у Вашинґтоні

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі"

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань. Ціни оголошень.

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди надряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

Зголошення святочних побажань, разом з грошовою оплатою, можна надсилати —

НАЙПІЗНІШЕ до 23-го КВІТНЯ 1962 року.

З Гонґ Конґу насильно репатріюють людей до комуністичного Китаю

Гонґ Конґ. — Мешканева й харчова криза та інші важкі проблеми, зв'язані з безперервним напливом втікачів з комуністичного Китаю й інших далекосхідніх та південноазійських країн, що були тереном комуністичних наїздів, створили для адміністрації Гонґ Конґу таку ситуацію, що вона хапається драстичних заходів задля припинення іміграції. До цього часу втікачів, які нелеґально переступали кордон до Гонґ Конґу, ставили перед суд, давали їм легкі для людського ока кари і дозволяли їм залишатись. Тепер адміністрація Гонґ Конґу починає завертати втікачів назад на комуністичний бік кордону, не ставлючи їх навіть перед суд. Таким чином у минулому тижні перекинули до комуністів шістьох молодих осіб, а на цей тиждень заповіли три дальші такі випадки. Ці заходи поліції Гонґ Конґу, що напевне йдуть по лінії політики вищих чинників міста - колонії Великої Британії, викликають гострі слова критики. Адміністрація покликається на сумний факт, що на один мільйон втікачів до Гонґ Конґу — кругло пів мільйона живе у найпримітивніших умовинах, в шатрах чи на човнах і поромах у велетенському порті, не маючи людських помешкань.

Опитування виявляє, що популярність Ніксона в Каліфорнії зменшилася

Лос Анджелес. — Останні опитування виявили, що популярність колишнього віцепрезидента серед каліфорнійських виборців зменшилася, а зросла популярність демократичного його противника, теперішнього губернатора Едмунда Дж. Бравна. В останніх опитуваннях 45 відсотків заявилися за Бравна, 42 за Ніксона, і 12 нерішених. Два місяці тому Ніксон дістав був 47 відсотків голосів опитуваних, а Бравн 45; 8 відсотків були нерішені. В червні 1961 року відношення було як 53:37 в користь Ніксона. Гадають, що число голосів за Ніксона зменшилося тому, що Ніксон понаписував помилки в своїй книзі „Шість криз", і тому, що назвав Кеннеді під час його приїзду до Каліфорнії „Карпет беґґером" (ловцем голосів). До виборів ще далеко, і відношення між прихильниками Ніксона і Бравна може ще змінюватися кілька разів.

Уряд плянує поширити харчову допомогу населенню з малими прибутками

Вашинґтон. — Представник департаменту рільництва Говард П. Дейвіс заявив на пресовій конференції, що уряд плянує поширити харчову допомогу тому населенню цієї країни, прибутки якого є дуже низькі, або яке є без праці. Заплановано поширити допомогу харчами тоді, коли виявилося, що дотеперішня допомога так званими „харчовими марками" виявилася успішною. Потребуючі дістають від урядових аґенцій марки, які у визначених крамницях вимінюють на харчі. Теперішній бюджет на цю ціль виносить дол. 50 мільйонів і він може обслужити коло 500,000 осіб. В лютому ц. р. 146,167 осіб користали з харчової допомоги, і вони дістали харчів на суму дол. 1.108,733. В найближчих роках цю допомогу мають поширити на 4 мільйони осіб, що коштуватиме річно дол. 360 мільйонів.

Американські жінки домагаються рівної платні з чоловіками за рівну працю

Ню Йорк. — Пані Ґлейдіс Тіллет, промовляючи в телевізії, домагалася, щоб всі американські стейти ухвалили закони, які запевняли б жінкам рівну платню за рівну працю з чоловіками. Вона заявила, що досі тільки 22 стейти ЗДА мають закони, що вимагають рівних платень для жінок, а 28 стейтів дозволяють на те, щоб жінки діставали меншу винагороду за працю як чоловіки, хоч у практиці всі нові азійські і африканські держави мають закони про рівні платні для чоловіків і жінок за такі самі праці. У ЗДА працюють 24 мільйонів жінок. Ці домагання американських жінок звернені до американських делеґатів до Об'єднаних Націй.

Конґрес Комсомолу поручає посилення антирелігійної кампанії

Москва. — Сергей П. Павлов, голова совєтського Комсомолу, у тригодинній промові в першому дні конґресу тієї організації в минулий понеділок 16 ц. м., м. і. атакував Церкву за її старання приєднати собі молодь та переконував, що совєтська конституційна „свобода віри" не стосується дітей. Він твердив, що батьки не мають права „завдавати зло дитячим душам" — впоюючи в них релігійне вірування та виховуючи їх в релігійному дусі. Павлов закликав комсомольців активно протиставитись таким впливам своїх батьків і Церкви та плекати й проповідувати атеїзм. Водночас Павлов хвалив тих комсомольців, які причиняються до зросту промислової чи хліборобської продукції і картав тих, які в цих ділянках не виявляють відповідної активности. До [illegible] підсовєтського Комсомолу належить — згідно з офіційною статистикою — 19 мільйонів молоді у віці від 15 до 28 років, бо це одинока в СССР організація молоді, очевидно — під державною керmою. У теперішньому конґресі бере участь 4.000 делеґатів. Коли на залю нарад у т. зв. Конґресовій залі на Кремлі ввійшов Хрущов із іншими членами партійного Секретаріяту і уряду, всі члени комсомольського конґресу вчинили їм овацію. На відкриття конґресу допущено чужинецьких кореспондентів, але всі дальші його наради — тайні.

● **Американська** корпорація Крет повідомила про те, що вона випродукувала свердел, який впродовж одної години може вивертіти діру на газову або водопровідну руру 420 стіп довжини. Діяметр діри може бути від 3.5 до 6.5 цаля.

В Альжирі військо енергічніше виступає проти терористів

Альжир. — Французьке військо заборонило мешканцям Орану, другого найбільшого міста в Альжирі, появлятися на бальконах і дахах мешкальних домів, заповівши, що до кожного, хто там появиться, вояки стрілятимуть. Ця заборона прийшла після того, як з бальконів і дахів мешкальних домів европейської дільниці того міста, сипались на вояків стріли і ґранати. Оран нараховує понад 400.000 мешканців, наполовину мусульман і французів. Вояки обступили один квартал і переводили ревізію від дому до дому. Знайдено сім вкрадених військових авт, 150 ручних ґранат, багато військових уніформів і амуніції, короткохвилеву приймальну і надавчу радіоапаратуру та багато пропаґандивної революційної літератури. В Орані, що є найбільшою фортецею французьких терористів, вбито впродовж 24-ох годин знову 12 осіб, з того 10 арабів. Так само в місті Альжирі в одному дні було 13 дальших убитих, самі араби. Тайна Військова Орґанізація, крім тих убивств перевела зірвання динамітом державного будинку — податкового уряду. Не вважаючи на ту „геройську" діяльність французьких екстремістів - терористів, тимчасова адміністрація Альжиру продовжувала творення нового адміністраційного апарату на ввесь Альжир.

Сен. Марґарет Чейс Смит називає Кеннеді „сильним на словах і слабим в ділах"

Вашинґтон. — Сенаторка-республіканка Марґарет Чейс Смит, промовляючи на Конференції Американських Жінок, заявила, що президент Кеннеді не є таким „сильним президентом, яким обіцяв бути, бо досі він виявив силу в словах і в красномовстві, а в акції то він є боязким, або взагалі не діяв". Вона заявила, що мусить підтримувати президента ЗДА без огляду на партійні різниці, але вона хотіла б, щоб Кеннеді був таким, яким він себе представляв виборцям під час виборчої кампанії в 1960-му році. Сенаторка Смит казала, що вона вже нарахувала 14 пунктів, в яких Кеннеді діяв інакше, ніж обіцяв своїм виборцям. Сенатор-республіканець з Арізони Беррі Ґолдвотер передбачав, що республіканці здобудуть більшість в Палаті Репрезентантів і здобудуть кілька місць в Сенаті. Тепер республіканці мають 174 конґресменів і 36 сенаторів. Демократи мають 64 сенаторів і 263 конґресменів.

Рокефеллер критикує економічну програму Кеннеді

Дітройт. — Нюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер, промовляючи до 1,700 слухачів в Економічному Клюбі, гостро критикував економічну програму демократичного уряду, головним чином той спосіб, яким президент Кеннеді хоче збільшити економіку ЗДА. Рокефеллер казав, що Президент не може заохотити бизнесменів-продуцентів до більших інвестицій у фабриках, а це є єдиною і тривкою методою спричинити ріст економіки на довшу мету. Рокефеллер передбачив, що в найближчому 1963-му році дефіцит федерального бюджету виноситиме коло $5-ох більйонів, хоч президент Кеннеді передбачає $500 мільйонову надвишку

СТАРШИНА ЗДА, ОСКАРЖЕНИЙ У ШПИГУНСТВІ, РІШУЧЕ ЗАПЕРЕЧУЄ СВОЮ ВИНУ

Вісбаден. — Капітан Джозеф Кавфман, який відповідає перед військовим трибуналом у Вісбадені, в Західній Німеччині, за ніби-то зрадження східньо - німецьким комуністам військових тайн, зокрема американських оборонних інсталяцій в Ґренляндії рішуче заперечив. Він признав, що був у Східньому Берліні осінню 1960 р. та признав також, що „з глупоти" дав себе втягнути в компромітуючі його обставини нібито приязні з комуністами, але твердив, що не пошкодив справі безпеки Америки. Але суд не дав йому віри й признав його винуватим у всіх 5-х точках акту оскарження і засуджено його на 20 років тюрми.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

СУБОТА, 21-го КВІТНЯ 1962:

ПЛЕЙНФІЛД, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва І. Франка, Відд. 372, в год. 7:30 веч., в Ігел Гол, 210 Church St. Проситься усіх членів обов'язково прибути на Збори. — П. Шило, рек. секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. — Збори за перший квартал Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 234, в год. 7:00 вечора, в УНДомі. — І. Іваник, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Звичайні Місячні Збори членів Б-ва св. Юрія, Відд. 239, в часі від год. 3:00 до 5:00, в домі Укр. Амер. Горожан, при 847 North Franklin. — М. Ковальчук, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Побір вкладок Відд. 397, від год. 3:00 до 4:30 по пол. Члени, які залягають із вкладками повинні їх обов'язково вирівняти. — О. Штогрин, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Збори Т-ва „Зоря", Відд. 69, в год. 7:00 веч., при 33 Іст 7-ма вул. Проситься всіх членів прибути на означений час та вирівняти членські вкладки. — Нова Управа Т-ва „Зоря" на 1962 рік: Н. Ковбасник, предс.; І. Мартинець, кас.; І. Різник, секр. Контр. Комісія: І. Приймак і Н. Приплись.

НЕДІЛЯ, 22-го КВІТНЯ 1962:

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 342, в шкільній каплиці ч. 2, під церквою св. Димитрія, в год. 2:00 по пол. — Управа.

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Звичайні Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 97, в год. 2:00 по пол., в церковній залі, при 45-47 Hope Ave. в Пассейку. — М. Мельник, рек. секр.

СКРЕНТОН, Па. — Збори Відд. 123, зараз по Службі Божій, в церковній залі. В програмі Зборів: вирішення важливих справ та побір вкладок. — Т. Назар, секр.

Посмертні згадки

Петро СВІТНИЦЬКИЙ, — довголітній член Б-ва св. Івана Хрестителя, Відд. 270 УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж., упокоївся в Бозі дня 27-го березня 1962 р., на 72-му році життя. Покійний народився в 1890 р., в селі Гребенів, повіт Рава Руська, Зах. Україна. Полишив у смутку сина Петра, доньку Анну, невістку та зятя і 7 внуків. Похорони відбулися 30-го березня ц. р., з пох. заведення І. Ковальчика до української кат. церкви св. ап. Петра і Павла в Джерзі Ситі, а опісля на цвинтар Голі Крос в Арлінґтоні, Н. Дж. — Вічна Йому Пам'ять!

М. Баран, секр.

Ірина Роман ҐАРБІНСЬКА — членка Відд. 276 УНСоюзу в Ambridge, Pa., померла в дні 24-го лютого 1962 р., проживши 31 рік. Покійна полишила чоловіка Богдана, 3 малолітніх дітей, батька Івана і маму. Похорон відбувся в українській православній церкві, в сослуженні трьох священиків, а це: о. Федоровича, о. Голутяка і о. Харіщака. — Вічна Їй Пам'ять!

Подав М. Фук

Іван РОЙКО — старший, довголітній член Т-ва „Любов", Від. 370 УНСоюзу в Ню Гейвені, Конн., помер в дні 16-го березня 1962 р., проживши 80 років. Покійний походив із села Дубно, пов. Ланцут, Зах. Україна. Полишив у смутку двох синів: Івана і Йосифа й три зам. доньки: Теклю Сливинську, Юлію Виґодну і М. Здановіч. Похорон відбувся 19-го березня 1962 р., з пох. заведення до української кат. церкви св. Арх. Михаїла, при участі Родини, Приятелів, Знайомих і Членів Відділу. Покійного поховано на цвинтарі св. Лаврентія у Вест Гейвені. — В. Й. П.!

В. Гіна, секр.

● РОЗШУКИ ●

БРИКАЙЛО Іван Миколаєвич, Плавуче, село Цецори, область Тернопіль — пошукує рідних:
БРИКАЙЛА ВАСИЛЯ МИКОЛАЄВИЧА
і
БРИКАЙЛА МИКОЛУ ВАСИЛЬОВИЧА,
які до війни жили у Филаделфії.
Longin TOMASEWYCZ
1913 Buhrer Avenue
Cleveland 9, Ohio

ТАРЗАН, ч. 4825. Розмова в тюрмі.

Тарзан і Лейвер були засуджені на суді, що його за „отруту" переводив Собіто. Тепер їх швидко зв'язали і вкинули до халупи засуджених.

Мавполюд був похмурий. — Очевидно. Чи ви здаєте собі справу з того, що перед нами нова якась містерія...

Чарлз сумно притакнув. — Так... Чому на мою жінку не діяв напій?